

Haberci

Tanrı'nın Kurtuluş Tasarısı

Carlos MADRIGAL

Tanrı'nın Kurtuluş Tasarısı

[Carlos Madrigal](#)

Telif Hakkı/Copyright Carlos Madrigal, 2013

E-Kitap [Hristiyan Kitaplar](#) tarafından yapıldı. Daha fazla ücretsiz kitap indirmek için [sitemize ziyaret edin](#).

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)

İçindekiler

Giriş

1. Günaha Düşüş

2. Eski Antlaşma'da Kurtuluş Tasarısı

3. Çarmıh ve Kefaret

4. Tövbe ve Aklanma

5. Yeniden Doğuş

6. İmanda Gelişme

7. Son Yargı ve İmanlının Yargılanması

Giriş

A. KURTULUŞ TASARISI NEDİR?

Kurtuluş Tasarısı, Tanrı'nın insanı cennete kavuşturmak için tasarladığı yoldur.

Kurtuluş Tasarısı kitabın 8 - 9. sayfalarındaki çizim ile anlatılmaktadır. Bu sayede bir bakışta böylesine kapsamlı bir konuyu ve ilgili bölümlerin arasındaki bağlantıları kolayca anlayabilirsiniz.

Bu çalışma 7 bölümden ibarettir:

1. Günaha Düşüş
2. Eski Antlaşma'da Kurtuluş Tasarısı
3. Çarmıh ve Kefaret
4. Tövbe ve Aklanma
5. Yeniden Doğuş
6. İmanda İlerleme
7. Son Yargı ve İmanlının Yargılanması

Bu kitap ders için de kullanılabilir. Bu amaçla her bölüm iki kısımdan oluşmaktadır: (1) Öğretmen için kılavuz olan açıklamalar; ve (2) ders anlatıldığında öğrenciler tarafından doldurulacak formlar (her bölümün arkasında fotokopi yapıp öğrencilere verilmek üzere hazırlanmış olan yatay sayfalar).

Çizimde parantez içinde Kutsal Kitap referanslarını görebilirsiniz. Bu ayetler konuların anahtar ayetleridir (kalın yazıyla gösterilenlerdir).

B. İNCİL NEDİR?

İncil; “müjde”, “iyi haber” demektir. İnsanın sonsuz kurtuluşu ve mutluluğu ile ilgili haber... İnsan kaynaklı dinlerde kurtuluş insan çabasına bağlanırken, Mesih aracılığıyla bütün insanlara sunulan kurtuluş ise Tanrı'nın karşılıksız armağanıdır. Müjde'yi yüce ve diğer yollardan farklı kılan özellik de budur!

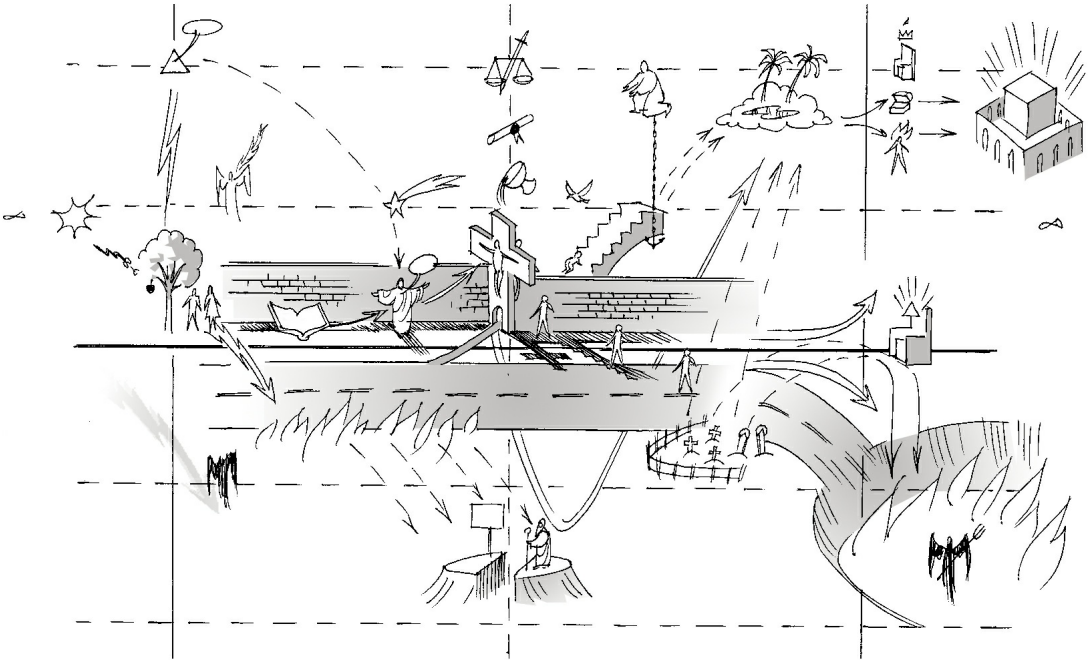
Kutsal Kitap'ın ana konusu kurtuluş öğretisidir. “Tohum benzetmesi”nde belirtildiği gibi Müjde'yi uygun bir yürekle kabul eden kişi, anlayıp Rab'bin yoluna sabırla devam edendir (Matta 13:23). Yani Kurtuluş Tasarısı'nı doğru anlamak çok önemlidir!

Kurtuluş öğretisi aynı zamanda bütün Kutsal Kitap'ı da anlamamızı sağlayan anahtardır. Kolyenin boncuklarını bir arada tutan ip gibi, Kurtuluş mesajı Kutsal Kitap'ın sayısız konularını birbirine bağlar ve doğru yorumlamamızı sağlar.

C. KURTULUŞ TASARISI ÇİZİMİ

Bu kitap, Kurtuluş Tasarısı Çizimi üzerine tasarlanmıştır. İncelemeye başlamadan ve konuları ayrı ayrı ele almadan önce çizimin mesajını özetlemek ve genel bir bakış edinmek yararlı olacaktır.

Ana konu, iki yol konusudur: Geniş ve dar yol. İlk insan (Adem) günaha düştükten sonra masumiyetini yitirdi, Tanrı'nın kutsallığı ile insanın günahı arasında bir ‘duvar’ örüldü.

Geniş yol dünyasal yaşamı tercih etmektir; insanı doğrudan “ateş gölüne” götürür. Dar yol Tanrı'nın kurtuluş yoludur. Tanrı ezelden beri diri Sözü'nü dünyaya bedende göndermeye karar verdi. Bu kararını da bütün peygamberler aracılığıyla bildirdi. Böylece iki bin yıl önce Mesih İsa doğdu. Kendisi günaha kurban olarak öldü ve duvarda bir geçit açtı. Dar kapıdan geçmek için, günahtan tövbe ederek İsa'ya iman etmek lazım. Bu kapıdan geçenler sonsuz kurtuluşa erişir ve bu dünyada yeni bir ruhsal yaşama başlarlar. Rab'bin verdiği güçle kutsallık merdiveni basamaklarından çıkarak ruhsal hizmetlerinde ilerlerler... Dünyanın sonunda insanlar yargılandığında, geniş yolu seçenler yaptıklarıyla yargılanacak ve günahlarından ötürü cezalandırılacaklar. Dar yolu seçmiş olanlar hizmetleriyle yargılanacak ve emeklerinin karşılığını alıp cennete kavuşacaklar.

Rab'bin Kutsal Kitap'ta açıkladığı bu Tasarı ırk, dil, din ayrımı gözetmeksizin bütün insanlar içindir! Bu sade anlatılar aracılığıyla herkesin yüce kurtuluşa kavuşması dileğiyle...

İstanbul, 2004

Tanrı' Kurtuluş

İLAHİ ADALET
Seviyesi

(Yar.3:16-23)

AKLANMA
(Rom.3:24-25)

(Mik.5:2)

MÜHÜRLENME
(Ef.1:13-14)

KUTSALLIK
Seviyesi

(Yar.1:1)

(Yar.3:24)

(1Pe.2:24;
" 3:18)

(Yar.3:1-13)

(Rom.1:2-3; Yu.1:1,14)

MASUMİYET
Seviyesi

(Rom.3:10; doğal haliyle
3:12) davranışlarıyla (Mat.7:13-14)

(Rom.3:23)

GÜNAH
Seviyesi

(Yu.3:36)

(Yer.3:13-14)

MAHKÜMİYET
Seviyesi

(Luk.16:19 - 31)

nın Tasarısı

ARACILIK
(1Yu.2:1-2;
İbr. 7:25)

**Kutsal Ruh ile
VAFTİZ**
(1Ko.12:13)

(1Pe.1:2)

(İbr.6:17-20)

(Flp.1:23;
2Ko.5:6,8)

(Gal.2:20)
(Tit.3:4-6)

(Rom.6:22)

(Rom.5:2;
2Ti.2:1)

**Mesih'in
Yargı Kürsüsü**
(Rom.14:10;
2Ko.5:10)

(1Ko.3:11-15)

(Yu.14:1-2; Va.21-22)

(1Yu.2:19; Yah.19)

(Mat.25:46)

(Va.20:10-15)

**BÜYÜK
BEYAZ
TAHT**

(Yu.5:29)

(Ef.4:8-10)

(Mat.25:41;
2Se.1:9)

1. Günaha Düşüş

Neden kurtulmalıyız? Doktorlar hastayı tedavi edebilmek için önce teşhis koyarlar. Sonsuz kurtuluşumuz için Tanrı'nın koyduğu teşhisi anlamak ve tedaviye uymak gerek. Tedaviye uymazsak, iyileşemeyiz ve ölürüz...

Teşhis, “GÜNAHA DÜŞÜŞ” veya “ASLI GÜNAH”tır.

Konuyu en başından anlamak gerek. Çizime dikkat edecek olursanız, solda bir patlama sembolü görülür; bununla dünyanın yaratıldığı an simgelenmektedir.

İLAHİ ADALET Seviyesi

(Yar.3:16-23)

A. YARATILIŞ ve AMAÇ

“Başlangıçta Tanrı göğü ve yeri yarattı. Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu; engin karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın Ruhu suların üzerinde

KUTSALLIK Seviyesi

(Yar.1:1)

(Yar.3:1-13)

(Mik.5:2)

(Yar.3:24)

(Rom.1:2-3; Yu.

MASUMİYET Seviyesi

GÜNAH Seviyesi

MAHKÜMİYET Seviyesi

(Rom.3:10; do
3:12) da

(Rom.3:23)

(Yu.3:36)

(Yer.3:13-14)

dalgalanıyordu. Tanrı, «Işık olsun» diye buyurdu ve ışık oldu.”(Yaratılış 1:1)

Tanrı *özünde* evreni yaratmaya karar verdi, *sözü* ile her şeyi var etti ve *ruhu* ile maddeye şekil verdi.

Özü ile bir ‘Baba’ gibi her şeyin kaynağı olduğunu; *özünden* gelen *Sözü* ile bir ‘Oğul’ gibi bize seslendiğini; ve ‘Kutsal Ruh’ adını verdiği *Gücü* ile kutsallığını bizimle paylaşmak istediğini öğreniyoruz. Böylece “Tanrı’nın Oğlu” deyimini ile fiziksel bir anlam kastedilmez. Çünkü “Tanrı’nın Oğlu”, bedende gelen “Tanrı’nın Sözü” demektir.

“*Tanrı yarattığı her şeyin iyi olduğunu gördü*” (Yaratılış 1:4, 10, 12, 18, 21, 25, 31). Yarattığı her şeyi de kutsadı (Yaratılış 1:22; 2:3; 5:2). Ama ne yazık ki bu kusursuzluk günahla bozuldu!

Çizimde boydan boya uzanan dört yatay çizgi tasarımın farklı seviyelerini simgeler:

MASUMİYET: Hem suçun, hem de itaatin yokluğudur. İnsan yaratılırken masumdur.

KUTSALLIK: Tanrı’ya gönülden bağlanmakla kazanılan iyilik gücüdür.

GÜNAH: Tanrı’nın yolu yerine kendi yolumuzu seçmektir (çizimdeki geniş yol).

ADALET: Hak edilen cezayı affa dönüştüren Tanrısal kurtuluş yoludur.

MAHKUMİYET: Tanrısal affı ret edenlerin uğrayacağı son yıkımdır.

Tanrı’nın amacı bizi, O’nun bütün erdemlerini ve iyiliklerini paylaşacağımız Kutsallık Seviyesi’ne yükseltmektir!

B. GÜNAHA DÜŞÜŞ

Yaratılış 3:1-13'te, insanın nasıl günaha düştüğü anlatılır. İlk insana tek bir buyruk verildi: “...*iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün*”(Yaratılış 2:17). Buyruk neden verildi?

1. İnsan Tanrı'yı severek mutlu olması için yaratıldı. Ama sevgi gönülden gelen bağlılıktır. Buyruk sevgisini ifade etmek için insana verilen bir fırsattı.
2. Aynı zamanda Tanrı, Adem ile Havva'yı kötülüğün varlığı konusunda uyardı. Böylece Şeytan'ın yalanlarına karşı savunmasız bırakmadı.

Şeytan'ın yöntemi hep aynıdır. Tanrı Sözü'nü yalanlamaktır: (a) Adem'e Tanrı'nın her türlü meyveyi yasakladığını söyledi. Oysa Tanrı yalnız bir meyve yasaklamıştı. (b) Tanrı, “*ağaçtan yediğiniz gün öleceksiniz*” demişti. Oysa Şeytan, “*ölmezsiniz, aksine Tanrı gibi olacaksınız*” dedi.

Günahın özü, insanın kendi bencil isteklerine teslim olmasıdır. Bu, putperestliğin en zararlı şeklidir: İnsanın kendini, kendi tanrısı yapmasıdır! Biz kendi yolumuzu seçerken, Tanrı'dan kopmayı tercih ettik...

Bu isyanın sonucunda Adem ve Havva'nın “*gözleri açıldı*” ve çıplak olduklarının farkına vardılar. Yani çıplaklığını kötüye kullanılabileceğini anladılar. Kötülük bilinci, beraberinde suçluluk ve utanç duygusunu getirdi. Tanrı kötülüğü bilir, ama ona yakalanmaz. Çünkü kötülük O'nun özüne aykırıdır. İnsan ise kötülüğü öğrenerek özü kötülükle kirlendi. Tanrı Kutsallık Seviyesi'ndedir, Günah Seviyesi'nde ise Tanrı'yı göremez olduk.

İlk günahattan sonra insan suçlu oldu, iradesi de ruhsal olarak

lekelendi. Bundan sonra insanı kutsallığa kavuşturabilmek için iki şey gerekliydi: (1) Suçu cezalandırmak ve (2) özgürce itaat eden bir irade. Mesih İsa, özgür ve temiz iradesiyle günahın cezasını yüklenmeyi kabul etti! (bkz. Romalılar 5:19; Filipililer 2:8).

C. ASLİ GÜNAH

Çizimin üst sol köşesindeki üçgen Tanrı'nın, konuşma balonu ise Sözü'nün sembolüdür. Üçgenden düşen şimşek Tanrı'nın yargısıdır. Kutsal Tanrı günahla bir arada bulunamaz. Tıpkı ateş ile su karışmadığı gibi, günahın özü Tanrı'nın kutsal özüne aykırıdır. Günah, insanın Tanrı'dan uzaklaşmasıdır. Günahın yargısı, Tanrı'nın insanı kendisinden uzak tutmasıdır (**Yaratılış 3:24**).

İlahi uyarı neydi? *“İyiyle kötüyü bilme ağacından yediğin gün mutlaka ölürsün.”*Yasak meyveyi yedikleri an Adem ve Havva bağlarını Tanrı'dan kopardıkları için öldüler. Kutsal Kitap'ta ölüm yok oluş değil, ayrılış anlamına gelir.

1. Ruhsal ölüm: Ruhumuzun Tanrı'dan kopmuş olmasıdır;
2. Fiziksel ölüm: Ruhumuzun bedeni terk etmesidir;
3. Cehennem: Sonsuza dek Tanrı'dan ayrı kalmaktır.

Tanrı ile insan arasında kimsenin aşamayacağı bir ayrım duvarı oluştu. Çizimdeki Masumiyet Seviyesi ile Kutsallık Seviyesi arasındaki duvar gibi. Tanrı'yla ilişki koptu! Acılar, hastalıklar, doğal afetler, hayatta kalma mücadelesi başladı. Ruhsal ölüm bir tohum olarak Adem ile Havva'nın bütün soyuna geçti (Romalılar 5:12-14). Buna ASLİ GÜNAH denir.

Bundan böyle her insan, özünde 'nefs' dediğimiz günah

tohumuyla dünyaya gelir. Yeni doğan bebeklerin hiçbir suçu olmasa da günah tohumu vardır. Onun bilinci geliştikçe günah tohumu filizlenir. Çocuklara ne kadar mükemmel bir terbiye vermeye çalışırsak çalışalım, kendiliğinden kötü alışkanlıklar edinirler! Örneğin; yalan söylemek gibi...

Adem ve Havva günaha düştükleri o anda yargılandılar; yani cezaları kesildi. Ama infaz henüz uygulanmadı, ertelendi. İnsan kendi doğasını değiştiremediği için, Tanrı hem yardım etmek hem de adaletine ters düşmemek için Kurtuluş Tasarısını geliştirdi.

Romalılar 3:23, “Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı’nın yüceliğinden yoksun kaldı”; **Romalılar 3:10, 12**, “doğru olan kimse yok, ...iyilik eden de yoktur” der. Burada:

- 1) Hem özü itibarıyla insanın günahkâr olduğunu, hem de
- 2) Eylemleriyle günah işlediğini görüyoruz.

Kaktüsün meyvesi de kendisi gibi dikenlidir. Aynen doğası günaha bulaşmış insanın eylemlerinin günahlı olduğu gibi. İnsan iyilikleri bile Tanrı’nın kutsallığından değil, insanın günahlı özünden kaynaklanır. Bu yüzden Tanrı’nın beğenisini kazanamazlar.

İnsan iyilikleri bir zamanlar değerli olup kullanımdan kaldırılmış bir banknotun piyasada artık geçerli olmamasına benzer.

D. KAYIP İNSAN

Yuhanna 3:36, “Oğul’a iman etmeyenin... üzerinde Tanrı’nın gazabı kalır” der. Tanrı’nın yargısı şimdiden her insanın

üzerindedir (çizimde geniş yol altındaki alevler). Cehennem cezası Tanrı'dan sonsuza dek ayrı kalmak olduğuna göre bu dünyada Tanrı'dan kopuk yaşayan her insan cehennemin eşiğindedir.

Bu tıpkı bir deniz kazazedesine benzer. Zaten kayıptır. Tek çaresi kendisine uzatılan can simidine tutunmaktır. Tutunmazsa tek yaptığı şey, kendi ölümünü kesinleştirmektir.

Herkes, yaptığı iyilikler sayılmaksızın, Tanrı'nın yüceliğinden yoksundur. Tanrı her insanı bu durumundan kurtarmak istiyor. Buna rağmen biz kurtuluşunu reddediyorsak, kendi sonumuza kendimiz karar vermişizdir. İnsanın kendi iyilikleri ile kurtulmaya çalışması, okyanusun ortasında yüzerek kurtulmaya çalışan kazazedeye benzer; kaderi boğulmaktır.

İşte Tanrı'nın günah üzerindeki teşhisi. İşte kurtulmaya olan gereksinimiz. İşte Kurtuluş Tasarısı'nın gereği!

KURTULUŞ TASARISI

1. Günaha Düşüş
2. Kurtuluş Tasarısı
3. Çarmıh ve Kefaret
4. Tövbe ve Aklanma
5. Yeniden Doğuş
6. İmanda İlerleme
7. İmanlının Yargılanması

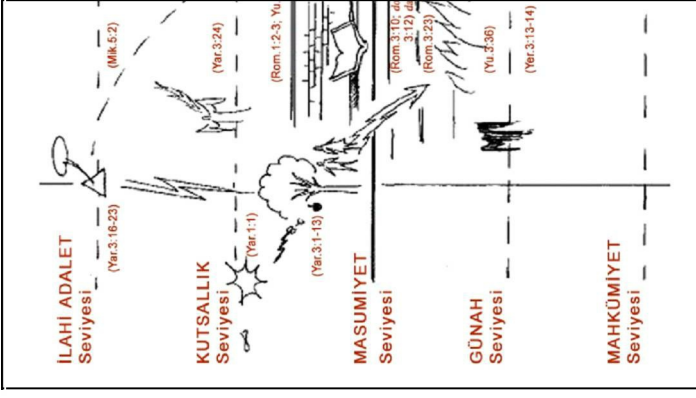
1. Günaha Düşüş

Yar.1:1;

Yar.2:17;

MASUMİYET seviyesi:

KUTSALLIK seviyesi:

GÜNAH seviyesi:

İLAHİ ADALET seviyesi:

MAHKUMİYET seviyesi:

Yar.3:1-13;

Yar.3:24;

Rom.3:23;

Rom.3:10, 12;

Yu.3:36;

2. Eski Antlaşma'da Kurtuluş Tasarısı

İnsan günaha düştükten sonra hem doğası (kökü) hem de eylemleri (meyveleri) kirlendi. Kutsal olan Tanrı insanı doğal halinde kabul edemez. Kurtuluş Tasarısı bunun için gereklidir.

1. EZELİ ANTLAŞMA, DEĞİŞMEYEN İNCİL

İbraniler 13:20'de Ezeli Antlaşma'dan söz edilir. Tanrı insanı kurtarmak için dünya yaratılmadan önce bile plan yapmıştı!

2. Timoteos 1:9'da Mesih'le gelen lütfun (İncil), zaman başlangıcından önce verildiğini yazar.

İnsanlar "İncil değiştirildi" diyebilir. Bu ancak Tanrı kendi ezeli kararlarının değiştirilmesine izin verseydi mümkün olurdu. Ama Rab kendi özüne ve sözüne aykırı davranmaz!

1. Petrus 1:20'de aynı şekilde, "*Dünyanın kuruluşundan önce bilinen Mesih*"ten söz edilir. İncil bu konuda ısrarcıdır...

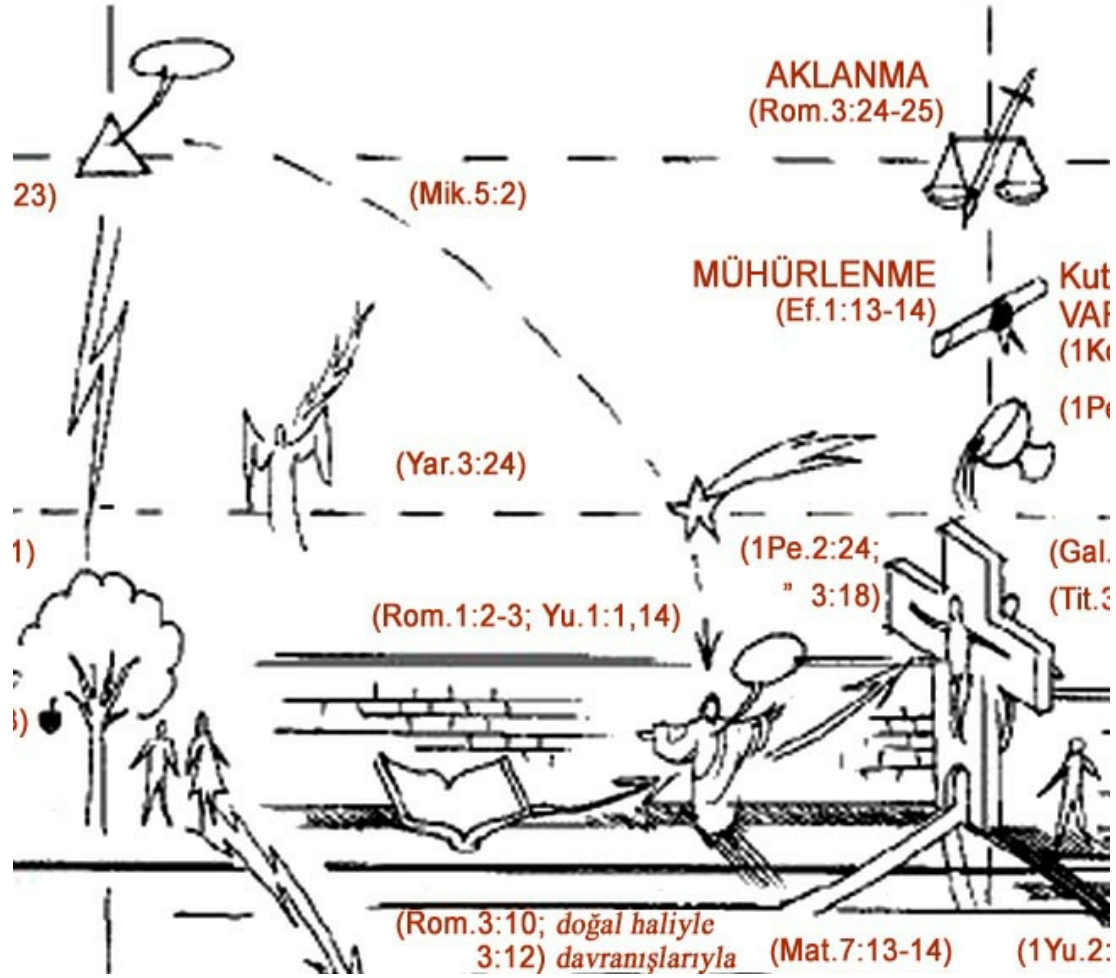
Vahiy 13:8'egöre Mesih, "...dünya kurulalı beri boğazlanmış Kuzu"dur. Mesih İsa'nın kurban ölümü, öncesizliği ve sonsuzluğu kapsar. Ölümü bütün insanlar ve zamanlar içindir...

Mika 5:2'de "*Kökeni öncesizliğe, zamanın başlangıcına dayanan*" Kurtarıcı'dan söz edilir...

Çizimin üst sol köşesindeki üçgenden kuyruklu yıldız ve Mesih figürüne kadar inen bir ok görülüyor. Ok Tanrı Sözü'nün doğum aracılığıyla dünyaya girdiğini anlatmaktadır. Üçgendeki 'konuşma balonu' (Tanrı'ya ait Söz) bu sefer Mesih İsa'da

görülüyor ve bu, Tanrısal Söz'ün insana büründüğünü gösteriyor.
İncil, Tanrı'nın İsa'da ziyaretimize geldiğinin haberidir.

Kurtuluş Tas

Kurtuluşu gerçekleştirmek ve bildirmek için geldi!

B. ESKİ ANTLAŞMA: MESİH'İN HABERCİSİ

Yine çizimde, Mesih'in figürü solunda açık bir kitap ve kitaptan kendisine uzanan bir ok görülür. Kitap, Mesih'in dünyaya gelişini haber veren Eski Antlaşma'yı (Tevrat, Zebur...)

simgeliyor. Örneğin, yukarıda okuduğumuz Mika 5:2 ayeti, 600 yıl önceden Mesih'in Beytlehem'de doğacağını söyler.

İnsan günaha düşer düşmez Tanrı kadının soyundan gelecek ve Şeytan'ı yenecek olan Kurtarıcı'nın vaadini verdi. Yılan, (1) "*Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin başını ezecektir...*" dedi (**Yaratılış 3:15**). Yıllar sonra İbrahim'e de, (2) "*Soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün uluslar kutsanacak*" dedi (**Yaratılış 22:18**).

İncil'de **Galatyalılar 4:4'te**, (1) "*Ama zaman dolunca Tanrı, Yasa altında olanları özgürlüğe kavuşturmak için kadından doğan, Yasa altında doğan öz Oğlunu (Sözünü) gönderdi*"; (2) **Galatyalılar 3:16'de** ise, "*İşte, vaatler İbrahim'e ve onun soyundan olana verildi. Tanrı burada Mesih'i kastediyor*" diyor. (1) Havva'ya verilen vaat ile (2) İbrahim'e verilen kutsama bereketinin Mesih'te gerçekleştiğini öğreniyoruz.

Tevrat halkına kutsallık öğretmek, günahın ne olduğunu göstermek ve gelecek Kurtarıcı'nın yolunu hazırlamak için verildi! (**Galatyalılar 3:19-24**). Böylece Kutsal Yasa (Musa'nın şeriatı) görevini tamamlayıp yerini Lütuf dönemine bıraktı (Yuhanna 1:17). Şeriat, kurallara ve şekillere bağlı; Lütuf ise sevgi ilkesine bağlıdır. Günahla lekeli insan kendi çabasıyla Tanrı'nın kutsallık seviyesine ulaşamaz. Lütuf bir karşılık istemeden insanı temizleyip kutsallık seviyesine ulaştırır!

Havası temiz görünen bir odanın, pencereden giren bir ışınla toz tanecikleriyle dolu olduğunu görürüz. Şeriat, günahla lekeli insan yüreği üzerine Tanrı'nın ışığını tutar. Lütfa kavuşabilmek için önce yüreğimizin ne kadar kirli, bizlerse Tanrı'dan ne kadar uzak, Kendisine ne kadar muhtaç olduğumuzu anlamak gerek.

Eski Antlaşma'da (**Romalılar 1:2-3**) Mesih'le ilgili olarak verilen yüzlerce vaatten 4 tanesini inceleyelim:

C. MESİH İLE İLGİLİ PEYGAMBERLİKLER

Eski Antlaşma'da Mesih ile ilgili olarak İsa'nın yaşamında gerçekleşen yaklaşık 300 peygamberlik (kehanet) vardır. Tanrı'dan başka kim bir insanın hayatını önceden hatasız olarak yazabilir?

Yeşaya.9:6-7.

“Çünkü bize bir çocuk doğacak,

Bize bir oğul verilecek.

Yönetim onun omuzlarında olacak.

Onun adı Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı,

Ebedi Baba, Esenlik Önderi olacak.

Egemenliği... sonsuza dek sürdürecektir.”

Yaklaşık İsa'dan 700 yıl önce yaşamış olan Yeşaya Peygamber bu ayetlerde doğacak olan Mesih'in ruhsal kimliğini açıklar: O'na 'Tanrı'nın Oğlu'denilecek (*“Bize bir oğul verilecek”*); bedende gelen, 'her şeye kadir' Allah olacak (*“Güçlü Tanrı”*); vb.

Yeşaya 53:3-6, 7-9, 10-12. Bu bölümde Mesih doğmadan 700 yıl önce ölümünün detaylarını ve amacını öğreniyoruz!

1. Ölümü kurtuluşumuzu sağlamak içindi: *“Esenliğimiz için*

- gerekli olan ceza Ona verildi... Yine de RAB hepimizin cezasını ona yükledi.”*
2. Tanrı'nın lekesiz, kusursuz Kurban Kuzusu'ydu: *“...Kesime götürülen kuzu gibi,... ölüme götürüldü. Ağzından hileli söz çıkmadığı halde...”*
 3. Bir suçlu gibi öldürüldü, ama zengin bir adamın mezarına yatırıldı: *“Ona kötülerin yanında bir mezar verildi, Ama öldüğünde zengininin yanındaydı.”*
 4. Öldükten sonra dirildi! *“Canını suç sunusu olarak sunarsa... günleri uzayacak. RAB'bin istemi onun aracılığıyla gerçekleşecek.”*
 5. O'na iman eden aklanacak (günahları bağışlanır): *“RAB'bin doğru kulu, kendisini kabul eden birçoklarını aklayacak. Çünkü onların suçlarını o üstlendi... Pek çoklarının günahını o üzerine aldı...”*

Mezmun 22:1, 6-8, 16-18. Yaklaşık İsa'dan 1000 yıl önce Davut Peygamber bu ayetlerde Mesih'in ölümünü tasvir eder:

1. Mesih'in haçtaki feryadını seslendirir: *“Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?”*
2. Din adamlarının alaycı sözlerini kaydeder: *“Sırtını RAB'be dayadı, kurtarsın bakalım onu, madem onu seviyor, yardım etsin!”*
3. Mesih'in ellerinden ve ayaklarından çivileneceğini görür: *“Ellerimi, ayaklarımı deliyorlar.”*
4. Genel uygulamaya karşın Mesih'in kemiklerinin kırılmayacağını kaydeder: *“Bütün kemiklerimi sayar*

oldum... ”

5. Askerleri, Mesih'in elbiseleri için kura çekerken görür: *“Giysilerimi aralarında paylaşıyor, Elbisem için kura çekiyorlar.”*

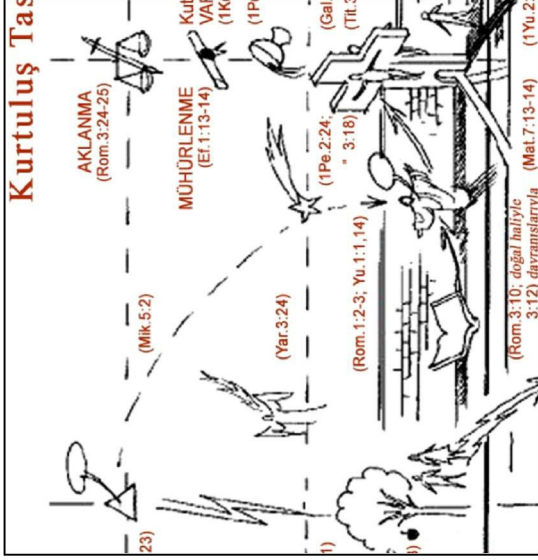
Daniel 9:22-26. Daniel yaklaşık İsa'dan 500 yıl önce yaşamış ve Mesih'in kesin ölüm tarihini verir:

1. Mesih'in ne amaçla gönderileceğini açıklar: *“...günaha son vermek, suçu bağışlatmak, sonsuza dek kalıcı doğruluğu sağlamak görüm ve peygamberliği mühürlemek, En Kutsal'ı meshetmek için...”*
2. Onun zamanında Kudüs'ün yeniden inşa edilmesi için çıkacak olan fermanın sonra *“...yedi hafta... artı altmış iki hafta sonunda (483 yıl) meshedilmiş olan öldürülecek...”* Burada İbranice “hafta” kelimesi 7 yıl demektir (bkz. Lev. 25:8): İ.Ö. 450 (ferman tarihi) + 483 yıl = İ.S. 33 (Mesih'in ölüm tarihi).

* * *

Tanrı, Amos Peygamber aracılığıyla, *“Gerçek şu ki, Egemen RAB kulu peygamberlere sırrını açmadıkça bir şey yapmaz”* diye açıkladı (**Amos 3:7**). Bu sözü uyarınca, Mesih'i göndermeden önce O'nun kimlik bilgilerini ve geliş amacını kehanetler şeklinde verdi ki, geldikten sonra İsa'nın Mesih olduğuna en ufak bir şüpheye yer kalmadan kanaat getirelim!

2. Eski Antlaşma'da Kurtuluş Tasarısı

İbr.13:20;

2Ti.1:9;

1Pe.1:20;

Va.13:8;

Mik.5:2;

Yar.3:15; 22:18 ile Gal.3:16; 4:4;

.....
Gal.3:19-24;

.....
Rom.1:2-3; “Kutsal Yazılar uyarınca”

.....
Yşa.9:6-7;

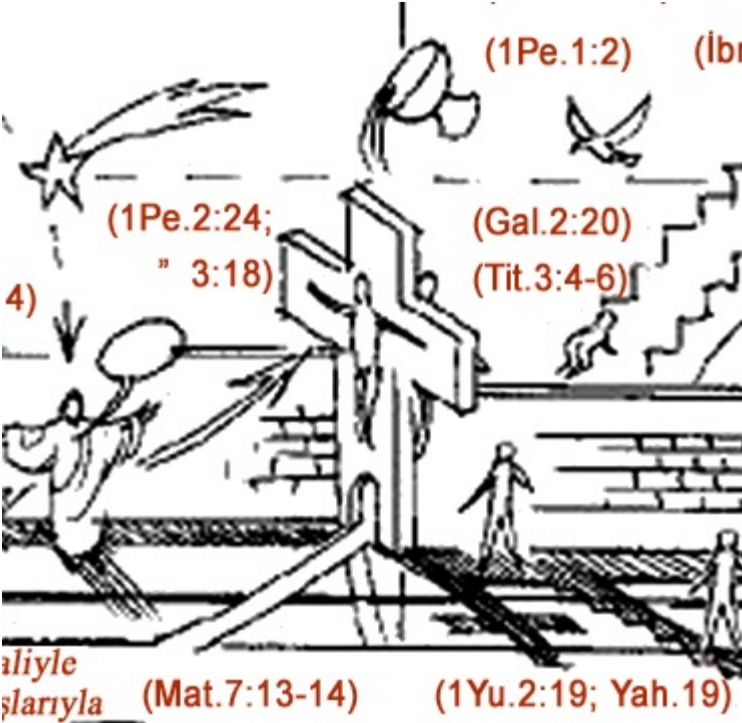
.....
Yşa.53:3-6, 7-9, 10-12;

.....
Mez.22:1, 6-8, 16-18;

.....
Dan.9:22-26;

.....
Amo.3:7;

3. Çarmıh ve Kefaret

Eski Antlaşma boyunca haber verilen Mesih'in geliş amacı çarmıh üzerinde ölmektir. Çarmıh ve kefareti Kutsal Kitap'ın ana konusudur.

Çizimde görülen dar yolun bitiminde çarmıh ve dar kapı vardır. Bu kapıdan ancak gururumuzdan sıyrılarak, yani alçalarak girebiliriz.

Kapının sonunda yaşam vardır. Oysa geniş yolun sonunda ateş gölü vardır... Kapıyı anlamak için çarmıhta olup bitenleri anlamamız gerekir.

A. KURBANIN GEREĞİ

“Bizler günah karşısında ölelim, doğruluk uğruna yaşayalım diye, günahlarımızı çarmıhta kendi bedeninde yükledi. O'nun yaralarıyla şifa buldunuz.”(1. Petrus 2:24)

Biz doğru olabilelim diye, kendisi günah sunusu oldu (2Ko. 5:21). İsa kendi doğruluk 'elbiselerini' bizlere veriyor, üzerimizdeki günah 'paçavralarını' üstüne alıyor.

“Nitekim Mesih de bizleri Tanrı'ya ulaştırmak amacıyla doğru kişi olarak doğru olmayanlar için günah sunusu olarak ilk ve son kez öldü. Bedence öldürüldü, ama ruhça diriltildi.”(1. Petrus 3:18)

Yasak meyveyi yedikten sonra Adem ile Havva'nın gözleri günaha açıldı. Utandıklarında tövbe edeceklerine kendi çabalarıyla (incir yapraklarıyla) ayıplarını örtmeye çalıştılar ve birbirlerini suçlamaya başladılar. İncir yaprakları, kendimizi Tanrı'ya kabul ettirmek için dinsel çabalar dahil her türlü insani yolu simgeler (Yaratılış 3:7).

Yaratılış 3:21'de Rab incir yapraklarının yerine deriden elbiseler yapıyor! Tarihin ilk kurbanını kesen Tanrı'dır. İlk kurban insanın günahını örten bir simge olarak kullanılıyor. Onun cezasını çekmesi için temiz, masum bir kurban gerekiyordu. Kurban gereği burada başlayıp ‘Son Kurban’a kadar devam etti.

Yaratılış 22:13'te kurban, İbrahim'in oğlu İşhak ile yer değiştirmişti. Oğul yerine koç sunuluyor. Kurbanın buradaki anlamı “yer değiştiren.” Günahkar ile yer değiştiren masum kurban.

B. KEFARET GÜNÜ

Levililer 16. bölümünde “kefaret günü” geçiyor. İbranice ‘*kaffar*’kelimesinden gelen ‘kefaret’ “örtmek” demektir. O gün başkahin iki kurban seçiyordu. Halkın ve kendi günahlarını itiraf edip birinin üzerine el koyarak dua ediyordu. Bununla günahın kurban üzerine geçtiği simgeleniyordu. Bu kurban çöle salıveriliyordu... Bununla da Tanrı günahları bizden uzaklaştırdığını simgeleniyordu.

İkinci kurban, Tanrı'ya ulaşan yolun bir simgesi olan tapınağın avlusunda kesilip, kanı bir leğende tapınağın “En Kutsal Yer” denilen iç odaya götürülüyordu. Bu odaya başkahin dışında kimse giremezdi; girmeye çalışanlar gökten inen bir ateşle anında ölürdü. Üstelik başkahin yalnız senede bir kere girebiliyordu: Kefaret Günü'nde. En Kutsal Yer'de Antlaşma Sandığı bulunuyordu. Üstünde de iki melek figürü vardı. “Keruv” adı verilen bu melekler Tanrı'nın kutsallığını korumakla görevliydi. Sandığın içinde Tanrı'nın Musa'ya verdiği 10 Emir Levhası vardı.

İki melek sandığın içine bakar vaziyette yapılmıştı; adeta sandığın içindeki on emre bakıp halkı suçlu buluyorlardı! Yasa aç gözlü olmayın diyor, biz ise aç gözlülük yapıyoruz. Yalan söyleme diyor, biz ise... Haksız yere tanıklık etme diyor; peki dedikodu nedir? On emir karşısında hepimiz suçluyuz!

Kan, sandığın üstündeki tepsiye dökülüyordu. Tanrısal kutsallığı temsil eden keruvlar on emrin yerine artık günahın bedeli olan kanı görüyor, halkı da suçlayamıyorlardı! Kan Tanrı'nın kutsal buyruklarını ‘örtmüştü.’ Bu törene bu yüzden “kefarete” deniliyordu.

Romalılar 3:24-25'teki “bağışlatan kurban” kefarete anlamındadır. İsa Mesih kefaretimizdir! Döktüğü kendi kanının gücüne iman edersek kan, günahımızın bedelini ödemiş olur; kutsal olan Tanrı günahımız yerine yüreğimizi örten günah bedelini görür.

Tarihin ilk kurbanında olduğu gibi insanın payı yoktur, kurbanı kesen de insanı ‘örten’ de Tanrı'dır! “Bağışlatan kurban” Grekçesi ‘gazabı yatıştıran’ demektir. ‘Geniş yol’daki insanlar Tanrı'nın gazabı altında kalırlar (çizimde yol altındaki alevler). Günaha karşı Tanrı'nın kutsal gazabı alevlenir, sağladığı kurban,

gazabın öngördüğü cezayı bitirir. Bu yüzden, “İnsanlar İsa Mesih'te olan kurtuluşla, Tanrı'nın lütfuyla, KARŞILIKSIZ olarak aklanırlar”(Romalılar 3:24).

C. SON KURBAN, SONSUZ KURBAN

İsa hem kahin hem de kurbanın kendisidir. Kurtuluş tümüyle İsa da başlayıp bitiyor. Kurtulmak için hiç bir şey yapamıyoruz, yapabilseydik İsa'nın kurban ölümüne gerek kalmazdı (Gal. 2:21). **İbraniler 7:26-27**'de İsa hem başkahin hem kurbandır: “O, öbür başkâhinler gibi her gün önce kendi günahları, sonra da halkın günahları için kurbanlar sunmak zorunda değildir. Çünkü kendini sunmakla bunu ilk ve son kez yaptı.”

Böylece ilk kurbanı kesen Tanrı, nihai kurbanı kesen yine Tanrı'dır. Çünkü bu kurban artık sonsuza dek geçerlidir. Mesih'in ölümü hem kendisinden önce yaşamış olan, hem kendisinden sonra yaşayacak olan bütün insanlar için geçerlidir.

“Mesih günahlar için SONSUZA DEK GEÇERLİ TEK BİR KURBAN sunduktan sonra Tanrı'nın sağında oturdu... Çünkü kutsal kılınanları TEK BİR SUNUYLA SONSUZA DEK yetkinliğe erdirmiştir... "Onların günahlarını ve suçlarını artık anmayacağım." Bunların bağışlanması durumunda ARTIK GÜNAH İÇİN SUNUYA GEREK YOKTUR.”(İbraniler 10:12, 14, 18)

ARACILIK
(1Yu.2:1-2;
İbr. 7:25)

İtsal Ruh ile
İFTİZ
(Co.12:13)

Pe.1:2)

(İbr.6:17-20)

(İ.2:20)

(3:4-6)

**(Rom.5:2;
2Ti.2:1)**

Kurbanını sunduktan sonra Tanrı'nın sağına oturdu. Tapınağın en kutsal yeri küp şeklindeydi; Vahiy'deki göksel Yeruşalim (cennet) de küp şeklindedir. İsa asıl 'En Kutsal Yer'e girip kahinlik görevine orada devam ediyor. Çizimde diz çökmüş insan figürü İsa Mesih'in bu hizmetini simgeliyor. Kendisi bir çapa ile iman edenlerin üzerinde durdukları 'merdiveni' tutuyor (İbr.6:19-20). Düşüşlerimize rağmen kurtuluşun devam etmesini sağlayan şey, İsa'nın aracı dua hizmetidir. Kendisi yalnız günahlarımıza karşılık ilk ve son kez ölmekle kalmadı, "O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları tümüyle kurtaracak güçtedir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır" (İbr.7:25).

Yuhanna 3:14-15 ayetlerinde Musa'nın çölde yılanı havaya kaldırdığı gibi (Sayılar 21: 5-9), İsa Mesih'in çarmıha gerilmesi gerektiği anlatılır:

Mısır'dan kurtulan İsrail halkı yolda Tanrı'ya karşı şikayet etti. Tanrı ceza olarak zehirli yılanlar gönderdi. Bu yılanlar gibi, günah soktuğu zaman insanın kanına işler. İsraililer Musa'dan Rab'be yalvarmasını istediler. Rab ona tunçtan bir yılan yapmasını, onu bir sopaya asarak yukarı kaldırmasını söyledi. Yılanlarca sokulan her kim tunç yılanı bakarsa kurtuluyordu, bakmayanlar ise ölüyordu. Direğe asılan tunç yılan çarmıha asılan İsa Mesih'in bir sembolüdür. Öyle ki, O'na iman ile bakan her insan kurtulsun! Neden İsa Mesih yılanla temsil edilsin ki! Çünkü

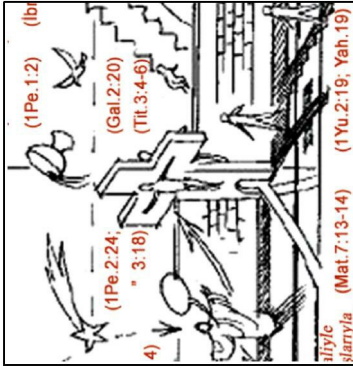
Mesih çarmıhta günahlarımızı üstlendi. Korkunç bir şey! Günah nedir bilmeyen O, bizler için günahın iğrenç yükünü aldı! “*Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah yaptı*” (2. Korintliler 5:21).

İsa'nın en büyük ıstırabı çarmıhın fiziksel acıları, çiviler, insanların alayları, öğrencilerinin O'nu terk ettiklerini görmek değil; ısrırgan otu gibi onu saran bizim günahlarımızdı! Tarih boyunca tüm insanların işlediği işleyeceği, irili ufaklı bütün günahlar O'nun üstündeydi!

İşte bu yüzden çarmıhta, “*Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?*” diye feryat etti (Matta 27:46). Çünkü İsa haçta günahla özdeşleştiği zaman Kutsal Baba O'na bakamadı. Bizim hak ettiğimiz Tanrı'nın sonsuz gazabı O'nun üzerine indi. Mesih'in haç üstünde yaşadıkları sonsuz bir cehenneme eşitti. Çünkü bu acıyı çeken Tanrı'nın sonsuz Sözü, biricik Oğlu'ydu. Bunun için Mesih ilk ve son kurban, sonsuz kurbandır. Ölümüyle kendisinden önceki ve sonraki bütün günahların bedelini karşıladı. Kendisi kurbanı sunan ve kurban olandır. Bundan ötürü kurtuluşu O sağlıyor, O bitiriyor; ve bizden bir karşılık istemiyor.

Bunu anlayıp kabul eden kişi, günah içinde yaşayamaz; aksi takdirde korkunç bir vicdan azabı çeker. Tanrı sevgisinin sonsuz boyutunu anlıyorsak, ömrümüzün geri kalanını bu kefareten ötürü O'na şükrederek, itaat ederek ve hizmet ederek yaşarız...

3. Çarmıh ve Kefâret

1Pe.2:24;

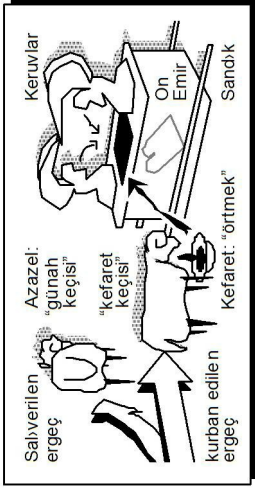
1Pe.3:18;

İlk kurban: Yar.3:7 ile 21;

İbrahim'in kurbanı: Yar.22:13;

Kefâret günü: Levililer 16. bölüm;

Rom.3:24-25;

İsa hem kahin (kurban sunan) hem de kurbanın kendisi:

İbr.7:26-27;

İbr.10:11-12, 14, 18;

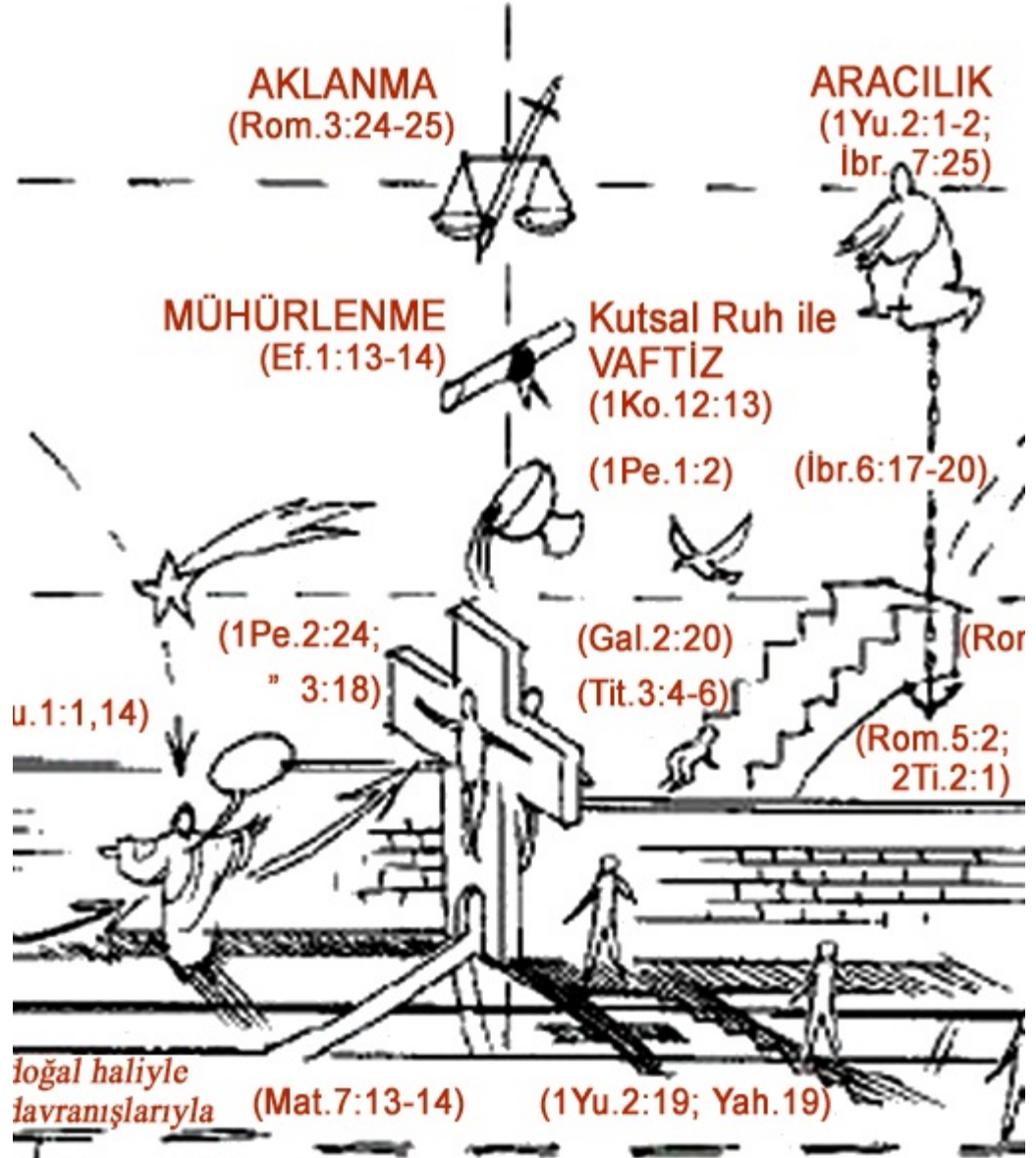
Yu.3:14-15 ile Say.21:5-9;

2Ko.5:21;

4. Tövbe ve Aklanma

Bu bölüm, çizimde görülen çarmıh altındaki kapıdan geçmek için yapılması gerekenlerle ilgilidir.

Tanrı'nın Kurtuluş Tasarısı

İnsan, günahı nedeniyle Tanrısal adaletin önünde suçludur. Adalete

göre her suçun cezası çekilmelidir. Merhamet ise suçluyu affetmek demektir. Tanrı tövbe eden kişiyi bağışlamazsa merhamet gösteremez. Günah işleyen kişiyi cezalandırmazsa adil olamaz. Çözüm ne olabilir? Hem suçluyu cezalandırmak hem de tövbe edeni bağışlamak! Ama ikisi birden nasıl olur?

Suçlunun yerine geçen bir vekil gerek. Vekil, insan cezasını üzerine alınca adaletle hesabı görüldüğünden suçlu tövbe ettiğinde bağışlanır! İncil’de buna ‘aklanma’ denir.

Tanrı Mesih İsa’nın kefareti olmaksızın bir kimseyi cennete kabul etseydi veya İsa’nın kefaretiyle kurtulan bir kimseyi cezalandırırdı adaletsizlik olurdu. Çarmıh hem ceza hem de bağışlanma yeridir! İşte Kurtuluş Tasarısı’nın özü...

A. TÖVBE

Tövbe derken ne anlıyoruz? Pişmanlık mı, Tanrı’dan af dilemek mi, yoksa aynı hatayı tekrarlamamaya yemin etmek mi? İncil’de asıl anlamı; ‘düşünce odağını değiştirmek’tir. Tövbe, tüm hayatımızı ve davranışlarımızı etkileyecek yeni bir dünya görüşüne teslim olmaktır.

Mat.7:13-14’te “dar kapıdan” geçmek, kendi isteklerimize dönük bir yaşamdan vazgeçip tamamıyla Tanrı’ya teslim olmaktır. Bunun için eski günahlı yaşamımızdan gerçekten vazgeçmemiz gerek... Rab alçalan yüreğe yardım eder!

İsa’ya teslim olmak din değiştirmekten öte bir şeydir. **Elçilerin İşleri 3:19’da**, ilk İsa izleyicilerinin din değiştirmeye değil, Tanrı’ya dönmeye çağrıldıklarını görüyoruz. İncil’de insanlar farklı bir inanç sistemine, ibadet kurallarına ve din alemine çağrılmıyordu. Günahlarından dönmeye davet ediliyordu!

Tövbe günaha sırt çevirip İsa ile ruhsal bir ilişki kurmaktır;

O'nun dostluğundan beslenerek iyiliğiyle kutsallığının zaferini yaşamaktır. Kişi, dostu uğruna her şeyi göze alır. İsa bizi öyle sevdi, şimdi bizim O'nu böyle sevmemizi ister... Tövbe eden kişi 180 dereceli bir dönüş yapıp tamamen İsa'ya odaklanmaktadır.

Çamura düşen insan kirli elleriyle kendini temizleyemez; çamur her tarafına bulaşır... Yalnız elleri temiz olan biri onu temizleyebilir. Tanrı'ya kavuşmak için din dahil olmak üzere insan kaynaklı bütün çabalar yetersizdir. Kapıdan sonraki 'yol' da insanın nefsine ters düşer. Ama tek başına yürümesi istenmemektedir. Tövbe, Tanrı'yla birlikte yürüme imkanını sunar. O'nun iradesine ve sevgisine teslim olmak ve gücünü tecrübe etmek demektir.

B. AKLANMA

Kapıdan geçen herkes aklanır!

Romalılar 3:19-20 ayetine göre Tanrı'nın verdiği Kutsal Yasa'yı uygulamak bile hiç kimseyi kurtaramaz. Yasalar ne amaçla verilir? Suçun sınırını tespit edip cezalarla herkesi suç işlemekten caydırmak için... Yasalar ödüllendirmek için değil, cezalandırmak için vardır. Yakup 2:10'a göre, *"Yasa'nın her dediğini yerine getirirse de tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasa'ya karşı suçlu olur."* Terazi sistemiyle yargılansaydık, tek bir günah bizi cehenneme göndermeye yetecekti.

Romalılar 3:24-25'egöre Tanrı'nın lütfuyla karşılıksız bir kurtuluş yolu sağlandı. İsa Mesih çarmıhta günahlarımızın bedelini ödemeseydi, bizler için cehennem cezasını çekmekten başka bir çare kalmayacaktı. 'Sevaplarımız' bizi asla kurtaramazdı! Bunun yerine Mesih'in kanına iman etmek yeterlidir. Hayatımızı O'na emanet ettiğimizde bizi kurtarması için vekilimize yetki vermiş oluruz. Bu ne demek? Günaha devam

edebilir miyiz? Hayır! Çünkü iman tövbe ile birlikte işler (Yakup 2:20, 22, 26). Tövbe eden kişi günaha sırtını çevirmiştir!

Tanrı, Mesih'e sığınmayan hiç kimseyi kurtarmaz; Mesih'e sığınan kimseyi de cehenneme atmaz. **Romalılar 4:1-8**'de İbrahim zamanında Kutsal Yasa yoktu ve yine iyi niyete dayanan işler kurtuluş için geçersizdi. Kurtuluş insanların çabalarına karşılık olarak verilseydi bir lütuf olmazdı. Ama kurtuluş Tanrı'nın bir lütfudur. Kurtuluşu bir lütuf olarak kabul etmezsek, 'sevap' saydığımız en iyi işlerimiz dahil olmak üzere yaptıklarımızla hak edeceğimiz tek şey sonsuz bir azaptır!

Romalılar 5:18-19'a göre Adem'in bütün soyu günahından etkilendi. Günah kalıtsaldır. Adem'in günahı bizim suçumuz değildir, ama ondan hepimiz günaha meyilli bir nefis miras aldık. Ne var ki, şimdi Son Adem'in zaferiyle kurtulabiliyoruz. Tövbeyle İsa Mesih'in 'soyuna' giren herkes O'nun kefaretiyle ortak olur. Kurtuluş da kalıtsaldır! Tanrı'nın katında tek geçerli 'sevap' ("*doğruluk eylemi*") İsa Mesih'in kurban ölümüdür. Nasıl ki, Adem'in günahı bizi kirlettiyse, İsa'nın 'sevabı' bizi temizler. Ama bunun için Mesih'in Ruhu'ndan doğmak gerekir.

Böylece Kurtuluş iki seviyede işler:

Çarmıhtaki kefareti sayesinde Tanrı'nın adaleti karşısında suçumuz silinir (hukuksal yön), O'nun kutsallığı karşısında yüreğimize yeni bir Ruh verilir (yaşamsal yön). Aklanmanın sonucu olarak suçsuz ilan ediliyoruz, İsa'nın Ruhu'ndan doğmanın sonucu olarak doğru kılınıyoruz. Aklanmak için iman etmemiz, yeniden doğmak için teslim olmamız şart. Gerçek tövbe yoksa, iyileşme olmaz! Aklanmanın 'kefaletini' İsa öder; yeniden doğuşun 'tohumunu' İsa verir. Böylece O'nun doğruluk eylemiyle kurtuluyoruz!

Doğru kılınmak, O'nun kutsallık gücüyle donatılmaktır.

Günah Seviyesi'nden, Adalet ve Kutsallık Seviye'sine yükseldik!

Masum iken itaat edip günah işlememek mümkündür.

Günahlı için Tanrı'nın istediği doğruluk mümkün değildir.

Aklanınca cehennemle cezalandırılmak mümkün değildir.

Kutsallıkta ise artık doğrulukla yaşamak mümkündür!

Çarmıh adeta Aden bahçesindeki yaşam ağacı oldu. Adem günaha düştüğünde yaşam ağacından yemesi yasaklandı. Şimdi ise yüreğimize İsa'yı davet ettiğimizde meyvesini yiyebiliriz; O'nun doğruluğu bizi besler! Günahın esiri olduğumuz bir yaşam yerine doğruluğun hizmetkarları olduğumuz bir yaşama kavuşuyoruz...

Bir insan aynı suç için iki defa cezalandırılmaz! Mesih tüm günahlarımızın cezasını çekti. Vekili Mesih olan kişi için artık günahlardan ötürü cehennem cezası yoktur! *"Böylece Mesih İsa'ya ait olanlara artık hiçbir mahkûmiyet yoktur"* (Romalılar 8:1). Ruh'u nu yüreğe alan kişi de artık günah içinde yaşamaz! *"Kutsal Ruh'un yönetiminde yaşayın. O zaman benliğin tutkularını asla yerine getirmezsiniz"* (Galatyalılar 5:16).

Dahası, dar kapıdan geçtiğimizde üzerimize dökülen kanıyla O'nun mührünü ve Kutsal Ruh'la vaftizini alıyoruz...

Serpilmiş kan. Çizimdeki kase. Eski Antlaşma'da tapınağın eşyaları üzerlerine kurban kanı serpilerek kutsanırdı. Aynı şekilde üzerlerine Mesih'in kanı serpilene kutsal kılınır: *"İsa Mesih'in sözünü dinlemeniz ve O'nun kanının üzerinize serpilmesi için, Baba Tanrı'nın öngörüsü uyarınca Ruh tarafından kutsal kılınarak seçildiniz"* (1. Petrus 1:2).

Mühürlenme. Çizimdeki mühürlü tomar. Mesih'e ait olanlara bir "mühür" verilir: *"Gerçeğin bildirisini, kurtuluşunuzun Müjdesi'ni duyup O'na iman ettiğinizde, siz de vaat edilen Kutsal Ruh'la O'nda mühürlendiniz. Ruh, Tanrı'nın yüceliğinin övülmesi"*

için Tanrı'ya ait olanların kurtuluşuna dek mirasımızın güvencesidir” (Efesliler 1:13-14). Mühür sayesinde cennetteki mirasımızın güvence altına alındığını biliriz...

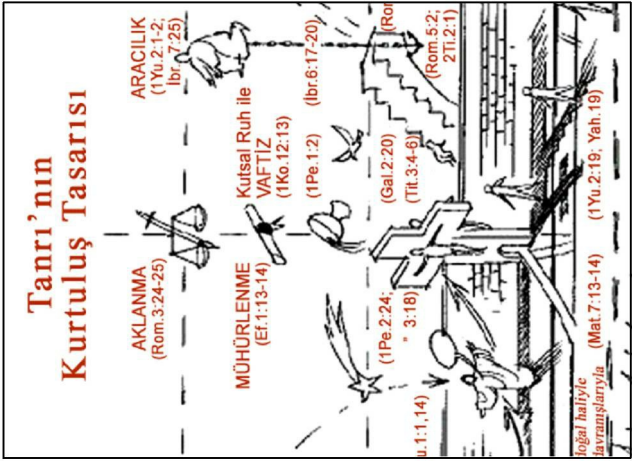
Kutsal Ruh'tan içmek. Çizimdeki güvercin. Aynı zaman, *“İster Yahudi ister Grek, ister köle ister özgür olalım, hepimiz bir beden olmak üzere aynı Ruh'ta vaftiz edildik ve hepimizin aynı Ruh'tan içmesi sağlandı” (1.Korintliler 12:13). Mesih'in Ruh'unu “içtiğimiz” içindir ki, O'nun doğruluk meyvelerini verebiliriz. Ve aynı Ruh'u içen her imanlı ile yeni bir aileye gireriz: İman ailesi! Şekeri çaydan ayırmak nasıl imkansızsa, Tanrı'nın Ruhu'yla birleşen kişi de O'nunla tek bir ruh olmuştur.*

Nasıl O'nun hizmetine adanmayalım!

4. Tövbe ve Aklanma

Tövbe: Dar kapıdan geçiş... Mat.7:13-14;

Tanrı'ya dönmek: Elç.3:19;

Aklanma: Beraat etmek...

Rom.3:19-20;

Rom.3:24-25;

Rom.4:1-8;

Rom.5:18-19;

Kurtuluşun Hukuksal yönü

İMAN ile → Tek sevap'a ortağız → AKLANMA

BİR doğruluk eylemi

Kurtuluşun Yaşamsal yönü

YENİDE → Kutsal Ruh'a sahibiz → DOĞRU
DOĞUŞ ile KILINMA

Serpilmiş kan: 1Pe.1:2;

Mühürlenme: "Garanti belgesi"; Ef1:13-14;

Kutsal Ruh'tan içmek: 1Ko.12:13;

5. *Yeniden Doğuş*

Çizimde dar kapının arkasında, merdivenin dibinde basamakları tırmanan bir bebek figürü vardır. İman eden kişinin kapıdan geçer geçmez başladığı yeni hayatı simgelemektedir.

A. YENİDEN DOĞMAK NE DEMEK?

Tanrı'nın Kurtuluş Tasarısı

“...doğrulukla
yaptığımız
işlerden dolayı
değil, kendi
merhametiyle,

YENİDEN DOĞUŞ

AR, yıkamasıyla ve

(1Y) Kurtarıcımız

ib İsa Mesih

aracılığıyla

üzerimize BOL

BOL DÖKTÜĞÜ

KUTSAL

AKLANMA
(Rom.3:24-25)

MÜHÜRENME
(Ef.1:13-14)

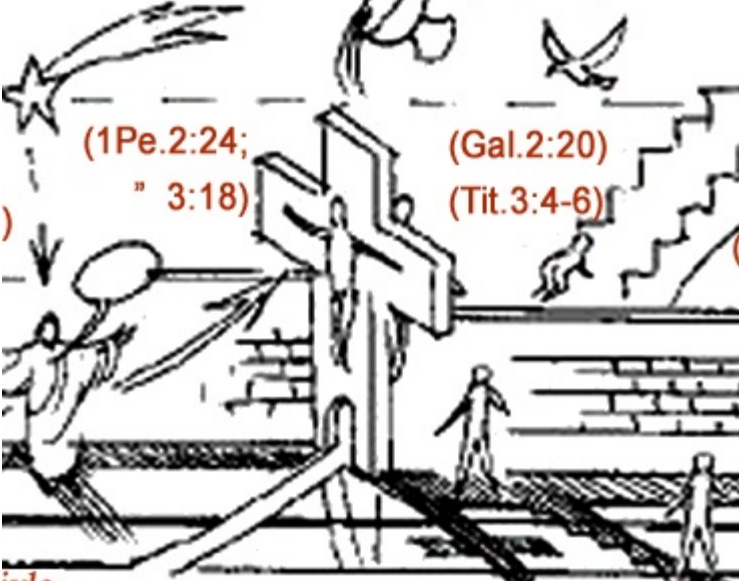

Kutsal Ruh ile
VAFTİZ
(1Ko.12:13)

(1Pe.1:2) (ibr.6)

(1Pe.2:24;
" 3:18)

(Gal.2:20)
(Tit.3:4-6)

iyile

ruhuna (Mat.7:13-14)

(1Yu.2:19: Yah.19)

RUH'UNYenilemesiyle" kurtulduk(Titus 3:4-6).

Anne rahmindeki bebek göbek bağı ile annesine nasıl bağlıysa, ilk

insan da ruhuyla Tanrı'ya öyle bağılıydı. Günahla bu ruhsal 'göbek bağı' koptu. Bundan sonra dünyaya gelen her insan, Tanrı'nın sonsuz yaşamına yabancıdır. Ruhsal olarak ölüdür. Tanrı ile bu bağı yeniden kurabilmek için, bütün dini ameller dahil, insanın tüm çabaları yetersiz ve geçersizdir. Tek çare, Mesih'in kefaretiyle imanla Rab'be dönen kişinin yüreğine Kutsal Ruh'un dökülmesidir. Tanrı'nın Ruhu onu tekrar Tanrı'nın sonsuz yaşamına bağlar ve buna 'yeniden doğuş' denir.

"İsa ona [Nikodim'e] şu karşılığı verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse YENİDEN DOĞMADIKÇA Tanrı'nın Egemenliği'ni göremez." Nikodim, "Yaşlanmış bir adam nasıl doğabilir? Annesinin rahmine ikinci kez girip doğabilir mi?" diye sordu. İsa şöyle yanıt verdi: "Sana doğrusunu söyleyeyim, bir kimse SUDAN VE RUH'TAN DOĞMADIKÇA Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez. Bedenden doğan bedendir, Ruh'tan doğan ruhtur. Sana, 'Yeniden doğmalısınız' dediğime şaşma."
(Yuhanna 3:1-7)

Burada Mesih İsa, bir din lideri olan Nikodim'e Tanrı'nın Egemenliği'ni görebilmek ve ona girebilmek için yeniden doğmak gerektiğini söylemektedir. Yani insanı tekrar cennete kabul etmek için Tanrı'nın aradığı şey, günahla lekelenmiş eski yüreğin çabaları değil, aksine yeni bir yürektir; yeni bir yaratılıştır...

B. YENİDEN DOĞUŞUN GEREKLİLİĞİ

Fiziksel doğumla aldığımız yürek Adem'den miras alınan yürektir. Günaha eğilim hastalığını taşır... Yeniden doğuş, kalp yetersizliği olan hastaya takılan kalp pili gibi, Kutsal Ruh'un tövbe eden insanın ruhuna kenetlenip sonsuz yaşam pompalamasıdır.

Kutsal Ruh'u almadan insanın en iyi çabaları bile, günahla lekeli bir yüreğin meyveleridir. Kutsal Tanrı bunları asla kabul

edemez... Yeniden doğuşa kavuşan yürek ise, Kutsal Ruh'un gücüyle Tanrı'nın istediği yaşamı sürebilir. Hatasız değildir, çünkü eski doğasını da taşımaktadır. Ama yüreğinde taşıdığı Kutsal Ruh kişide artık kutsallık meyvelerini veririr...

Bu meyveler yeni yaşamın kaynağı değil, sonucudur. Yeni yaşam, meyvelere verilen ödül değildir. Kim kimi taşır? Dallarda bulunan meyveler kökü mü taşır, yoksa kök ağacı ve meyvelerini mi taşır? Kök olmadan meyve olmaz. Yeni yaşamın kökü olmadan Tanrı'ya göre bir yaşam sürmek imkansızdır. Tanrı'nın aradığı şey yeni köktür. Kök varsa mutlaka meyveler de olacaktır!

"Bedenden doğan bedendir." Yani Adem'den gelen miras, günahla lekeli eski insan doğasıdır. *"Ruhtan doğan"* ise *"ruhtur."* Yani tövbeyle Kutsal Ruh'tan doğan, yeni bir yüreğe kavuşur. Dünyaya ait yaşam yok olmaya mahkumdur. Ruha ait yeni yaşam sonsuzluğu miras alır... Doğal yürek ilk Adem'in mirasıdır, yeni yürek Son Adem'in (Mesih İsa'nın) hediyesidir ve sonsuz yaşamı sağlayan tek tohumdur. *"Bizler topraktan olana nasıl benzediysek, göksel olana [İsa'ya] da benzeyeceğiz"* (1Ko.15:49).

"Eğer Mesih içinizdeyse, bedeniniz günah yüzünden ölü olmakla birlikte, aklanmış olduğunuz için ruhunuz diridir. Mesih İsa'yı ölümden dirilten Tanrı'nın Ruhu içinizde yaşıyorsa, Mesih'i ölümden dirilten Tanrı, içinizde yaşayan Ruhu'yla ölümlü bedenlerinize de yaşam verecektir."
(Romalılar 8:10-11)

C. "SUDAN" DOĞMAK

İsa ayrıca, *"bir kimse SUDAN VE RUH'TAN DOĞMADIKÇA Tanrı'nın Egemenliği'ne giremez"* dedi (Yuhanna 3:5). Sudan doğmanın anlamı nedir? Üç yorum mümkündür:

1. Yeniden doğuş vaftiz anında gerçekleşir: “Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih’in adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız” (Elçilerin İşleri 2:38).
2. Su, Tanrı Sözü’nün simgesidir: “Mesih kiliseyi *SUYLA YIKAYIP*, yani *TANRISAL SÖZLE temizleyerek kutsal kılmak için kendini feda etti*” (Efesliler 5:26).
3. Su, yeniden doğuşu simgeler: “...kendi merhametiyle, *YENİDEN DOĞUŞ YIKAMASIYLA* ve Kurtarıcımız İsa Mesih aracılığıyla üzerimize bol bol döktüğü Kutsal Ruh’un yenilemesiyle” bizi kurtardı (Titus 3:5).

“İman edip vaftiz olan kurtulacak, iman etmeyen ise hüküm giyecek” (Markos 16:16). Vaftiz olmak kurtuluşu takip eden bir şartsa da, kurtuluşu engelleyen şey vaftiz olmamak değil, iman etmemektir. Elçilerin İşleri’nde vaftiz olunca Kutsal Ruh’u alan kişi örneklerinin olduğu kadar (Elç.2:38,41), önce vaftiz olup sonradan Kutsal Ruh’u alan (Elç.8:12,15-16) ya da önce Kutsal Ruh’u alıp sonradan vaftiz olan kişi örnekleri de mevcuttur (Elç.10:46-48).

“Çünkü ölümlü değil, ölümsüz bir tohumdan, yani *TANRI’NIN DIRİ VE KALICI SÖZÜ ARACILIĞIYLA* yeniden doğdunuz.” (1. Petrus 1:23)

“O, ...bizleri... *GERÇEĞİN BİLDİRİSİYLE* yeniyaşama kavuşturdu.”(Yakup 1:18)

Bütün ayetler değerlendirildiğinde yeniden doğuşun vaftize değil, imana ve Kutsal Ruh’un yüreğe alınmasına bağlı olduğu açıkça görülmektedir. Bu yüzden İsa’nın söz ettiği “su,” yeniden doğuşta etkin olan Tanrı’nın Sözü ve Kutsal Ruh’tur.

D. YENİDEN DOĞUŞUN SONUÇLARI

İnsanın iyi işleri ne cenneti, ne de yeniden doğuşu sağlar. Ama yeniden doğuş yeni doğanın meyvelerini, yani iyi işleri meydana getirir: *“iyi işlerin sonucu değil”*, ama *“iyi işleri yapmak”* içindir (Efesliler 2:9-10). Bu meyveler şu şekilde özetlenebilir:

- Kutsal bir yaşam için GÜÇ: *“Çünkü Tanrı bize korkaklık ruhu değil, güç, sevgi ve özdenetim ruhu vermiştir”* (2Ti. 1:7 ile Yu.1:12-13);
- Tanrı’ya, Göksel Baba olarak HAMT eden bir yaşam: *“Çünkü sizi yeniden korkuya sürükleyecek kölelik ruhunu almadınız, oğulluk ruhunu aldınız. Bu ruhla, "Abba, Baba!" diye sesleniriz”* (Rom.8:15 ile Gal.4:6);
- Tanrı’nın SEVGİSİ yüreği doldurur: *“Çünkü bize verilen Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı’nın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür”* (Rom.5:5 ile 1Yu.4:7,19);
- Kutsal Yazılar’ı ANLAMA gücü: *“Tanrı’nın bize lütfettiklerini bilelim diye, bu dünyanın ruhunu değil, Tanrı’dan gelen Ruh’u aldık”* (1Ko.2:9-12; 1Yu.2:27);
- Kişisel günahlara karşı DİRENİŞ: *“O zaman kötü yollarınızı, kötü işlerinizi anımsayacaksınız. Günahlarınız, iğrenç uygulamalarınız yüzünden kendinizden tiksineceksiniz”* (Hez. 36:26-27, 31 ile Yu.16:8-9);

Bir kişi yeniden doğduğunda bütün bu değişiklikler gerçekleşir. **Romalılar 8:16**’ya göre bu değişiklikler iman edenin yüreğindeki Kutsal Ruh’un tanıklığıdır: *“Ruh’un kendisi, bizim ruhumuzla birlikte, Tanrı’nın çocukları olduğumuza tanıklık eder.”*

Bu belirtiler yoksa, yeniden doğuş ve Kutsal Ruh da yoktur

demek:

“İman yolunda olup olmadığınızı anlamak için kendinizi sınavıı yoklayın. İsa Mesih'in içinizde olduğunu bilmiyor musunuz? Yoksa sınavdan başarısız çıkarsınız” (2. Korintliler 13:5);

“Kendisinde Tanrı Oğlu bulunanda yaşam vardır, kendisinde Tanrı Oğlu bulunmayanda yaşam yoktur.” (1. Yuhanna 5:12)

İsa'yı Kurtarıcı olarak benimseyen kişilerde hala çeşitli günahlara bağımlılık, dua edememezlik, Kutsal Kitap'ı okuyamazlık, başkalarını affedememezlik vb. gibi durumlar devam ediyorsa, bu, Mesih'in onun yüreğini ele geçirmedığının işaretidir. Tek çare gerçek tövbe ve teslimiyeti arayıp bulmaktır!

5. Yeniden Doğuş

Tit.3:4-6;

.....

.....

.....

Yu.3:1-7;

.....

Yeniden Doğuşun gerekliliği:

.....

Bedenden doğmak / Ruh'tan doğmak:

.....

Rom.8:10-11;

.....

“şudan” doğmak? Ef.5:26 ile 1Pe.1:23 - 2:2;

.....
.....
Yeniden Doğuşun sonuçları:

Güç, yelki: Yu.1:12-13; 2Ti.1:7;

Hamt, "babacığım": Rom.8:15; Gal.4:6;

Sevgi: Rom.5:5; 1Yu.4:7,19;

Yeni anlayış: 1Ko.2:9-12; 1Yu.2:27;

Günahıtan tikslenme: Yu.16:8-9; Hez.36:26-27, 31;

Rom.8:16; 2Ko.13:5; 1Yu.5:12;

6. İmanda Gelişme

Çizimde görülen duvarın öte tarafındaki merdiven, iman yolculuğunu simgeler. Buna “Lütuf Merdiveni” diyebiliriz. Merdivenler genellikle yere ve yüksek bir noktaya dayanır. Ama bu merdiven havada duruyor. Lütuf insani dayanaklara göre işlemez!

Romalıları 5:2’ye göre kişi iman ettikten sonra LÜTUF denilen yeni bir durum ve konumdadır: “İçinde bulunduğumuz lütuf,” yeni hayatın dayanağıdır. Lütuf, günahların bağışıyla imanlının Masumiyet Seviyesi’nden Kutsallık

Seviyesi’ne yükselmesini sağlayan bir merdiven gibidir. Artık lütuf onu taşır...

“Ama şimdi günahattan özgür kılınıp Tanrı'nın kulları olduğunuza göre, kazancınız kutsallaşma ve bunun sonucu olan sonsuz yaşamdır.”(Romalıları 6:22)

A. LÜTUF NEDİR?

Merhamet hak edilen cezanın verilmemesi; *Lütuf* ise hak edilmeyen iyilik görmektir.

Merhamet ile lütuf aynı paranın iki yüzü gibidir. Birbirlerini tamamlar. Tanrı'nın merhametiyle kurtuluruz (hak ettiğimiz cezayı almayız). O'nun lütfuyla yoluna devam ederiz (kendimizde olmayan gücü O'ndan alırız).

“Ama şimdi neysem, Tanrı'nın lütfuyla öyleyim. O'nun bana olan lütfü boşa gitmedi. Elçilerin hepsinden çok emek verdim. Aslında ben değil, Tanrı'nın bende olan lütfü emek verdi.” (1.Korintliler 15:20)

Lütuf, Mesih yolunu izlemek ve ruhsal hizmeti sürdürmek için imanlılara verilen ilahi güçtür. Pavlus emek verdi... Ama aslında kendisi değil, ondaki Tanrısal lütuf emek verdi. İnsan –en güçlü halterci bile– kendini yakasından tutup havaya kaldıramaz. İmanlı da kendi gücüyle Mesih yolunda ilerleyemez...

“RAB'bin meleği bir çalıdan yükselen alevlerin içinde ona görüldü. Musa baktı, çalı yanıyor, ama tükenmiyor. «Çok garip» diye düşündü, «Gidip bir bakayım, çalı neden tükenmiyor!»” (Çıkış 3:2-3)

Musa'nın gördüğü çalı yanıyor ama ateş onu bitirmiyordu. Bu nasıl mümkün? Çünkü ateşi besleyen kaynak çalının dalları değil onda görünen RAB'bin meleğiydi (yani İsa). **Galatyalılar 2:20'**ye göre her imanlı: “Mesih'le birlikte çarmıha gerildim. Artık ben yaşamıyorum, Mesih bende yaşıyor” diyebilir. Çizime dikkatli bakacak olursak, çarmıh arkasında asılı duran ikinci bir insan figürünü görürüz. Kapının önünde dururken çarmıha gerilmiş İsa'yı; geçtikten sonra kendimizi de çarmıhta asılı görüyoruz... Mesih'in bizde yaşaması nasıl bir şey?

Bir gaz lambasının çalışma sistemine benzer. Alev, fitili sarar ama onu yakmaz, çünkü alev aslında fitilin emdiği gaz yağından beslenir. Gaz yağı tükenirse alev fitili de yakar... Gaz yağı insan yüreğini dolduran Kutsal Ruh gibidir. Fitol ise insan gayretini simgeler. Alev imanlıda parlayan Mesih'in yaşamı ve gücüdür. İmanlı kendi çabasıyla değil, Kutsal Ruh'un gücünden beslenen bir gayret ile Mesih'in yolunda ilerler. Bunun için tekrar ve tekrar Kutsal Ruh'la dolması gerekir. Bunu nasıl yapabilir?

“Şarapla sarhoş olmayın, bu sizi sefahate götürür. Bunun yerine Ruh'la dolun: Birbirinize mezmurlar, ilahiler, ruhsal ezgiler söyleyin; yürekte Rab'be ezgiler, mezmurlar okuyun; durmadan, her şey için Rabbimiz İsa Mesih'in adıyla Baba Tanrı'ya şükredin; Mesih'e duyduğunuz saygıdan ötürü birbirinize bağımlı olun.”(Efesliler 5:18-21)

Kutsal Ruh'la tekrar ve tekrar dolmak için dört temel yol vardır: (1) İbadetlere katılmak; (2) Kutsal Kitap'ı düzenli okumak; (3) Rab'be her şey için şükretmek ve (4) kiliseye bağımlı yaşamak.

O zaman lütuf merdiveni, yürüyen merdivenler gibi bizi kutsallığa doğru taşır sanki. Ve her ne kadar Rab'bin yolunda ilerlemek için biz gayret gösterirsek de bu bizi bitiren kuru bir çaba değil, gücümüze güç katan lütfun zaferidir! “Oğlum, Mesih İsa'da olan lütufla güçlen” (2.Timoteos 2:1).

B. İMANLININ GÜNAH SORUNU

İmanlı kişi lütuftan uzaklaşır veya günaha düşerse neler olur? Rab'bin gazabına uğrar mı? Mesih onun için tekrar haça gerilmeli midir? Günahsız bir seviyeye ulaşabilir mi?

Rab'be gelen, artık iki kişidir: hem eski ‘biz’ devam ediyor, hem de Kutsal Ruh bizde yaşıyor. “...benlik Ruh'a, Ruh da benliğe aykırı olanı arzular. Bunlar birbirine karşıttır; sonuç olarak, istediğinizi yapamıyorsunuz”(Galatyalılar 5:17).

İmanlı eski benliğine, günaha ve şeytana karşı savaş verir. Bu çatışma ömür boyu devam eder. Zafer, kusursuz olmakta değil, Rab'bin yolunu hiç terk etmemektedir. “Geride kalan her şeyi unutup ileriye... hedefe doğru koşuyorum”(Filipililer 3:13).

İmanlı, düştüğü zaman tövbe edecektir ve tekrar Tanrı'nın affına kavuşacaktır. Böylece yüreği kötü etkilerden arınır ve

Kutsal Ruh tekrar yüreğinin tahtına oturur...

“Günahlarımızı itiraf edersek, güvenilir ve adil olan Tanrı günahlarımızı bağışlayıp bizi her kötülükten arındıracaktır.”(1. Yuhanna 1:9)

İmanlı günaha düştüğünde ‘yürüyen merdiven’ durur, hatta geri gitmeye başlar... O zaman iman yolculuğu ezici bir yük halini alabilir. Eğer tövbe edip tekrar lütfâ sarılmazsa bir müddet sonra imanda soğur, Rab’bi ve sevincini hissetmez olur, hatta hayatı bir imansızınkinden farksız hale gelebilir...

C. MESİH’İN ARACILIK DUASI

Rab’bin vaatleri gökten sarkıtılıp ‘lütf merdiveni’ni tutan çapa gibidir (**İbraniler 6:17-18**). Bu zincir aynı zaman Rab’bin aracılık hizmetiyle imanlıların yükünü taşımaktadır (çizimde merdiven ile üstte diz çökmüş figürü bağlayan zincir).

“Yavrularım, bunları size günah işlemeyesiniz diye yazıyorum. Ama içimizden biri günah işlerse, adil olan İsa Mesih bizi Baba'nın önünde savunur.”(1Yu.2:1)

“Bu nedenle O'nun aracılığıyla Tanrı'ya yaklaşanları sonsuza dek kurtaracak güçtedir. Çünkü onlara aracılık etmek için hep yaşamaktadır.”(İbr.7:25)

Aslında işlediğimiz her günahla cehennemi hak ederiz. Unutmamamız gereken şudur: Günah işlemediğimizde de cehennemi hak ederiz! Yani Tanrı bizi bir şeyler hak ettiğimiz için veya bir şeyleri hak etmek üzere kurtarmadı. Kurtuluşu asla hak etmediğimiz ve edemeyeceğimiz içindir ki, İsa kanını dökerek cezamızı bitirdi. Ama günah işlediğimizde bizi *“Tanrımızın önünde gece gündüz suçlayan”* İblis (Va.12:10) haklı çıkar... Yani?

“Tanrı'nın seçtiklerini kim suçlayacak? Onları aklayan

Tanrı'dır. Kim suçlu çıkaracak? Ölmüş, üstelik dirilmiş olan Mesih İsa, Tanrı'nın sağındadır ve bizim için aracılık etmektedir.”(Romalılar 8:33-34)

Şöyle bir sahne düşünelim: Duruşmada sanık (imanlı) %100 suçlu, savcı (şeytan) %100 haklı, hakim (Tanrı) %100 adil, avukat (İsa) cezayı %100 üstlenir... Sonuç nedir? Sanık aklanır! İlginç, değil mi? İşte Romalılar 8:31-34 ayetlerinde izah edilen buna benzer bir durumdur. Suçsuz olduğumuzu söylemez, suçlayanın haksız olduğunu da söylemez. Söylediği şudur: Mesih İsa ölümüyle cezanın bedelini ödedi ve Tanrı, ‘sanığı’ (seçtiklerini) aklar. Haleluya! Tek şart tekrar tövbeyle O’na yaklaşımdır! (İbr.7:25).

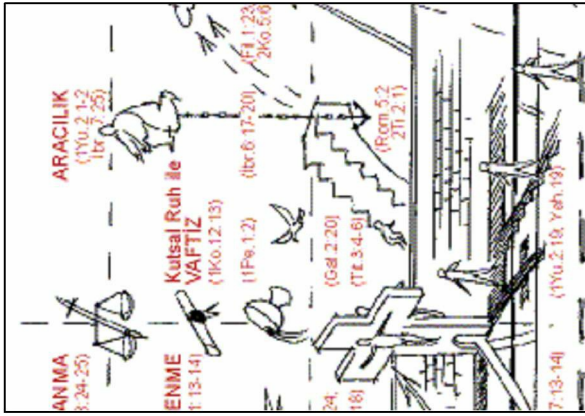
İmana geldikten sonra şeytan “o suçludur” derken haklı olsa bile, İsa Baba’nın önünde, “doğrudur, ama ben o suçun bedelini de ödedim” der. Unutmayalım Tanrı merhametiyle olduğu kadar adaletiyle bizleri bağışladı ve bağışlamaya devam eder: Romalılar 3:25, 26; 1. Yuhanna 1:9; 2:1.

* * *

Kurtuluş yalnız bir başlangıçtır. İman yolunda ilerlemek gerek. ‘Lütuf merdiveni’ üstünde durabilmek için neler gerek?

1. Önce kurtuluş kapısından geçmek;
2. Ruhsal besinleri (ibadet, Kutsal Kitap okuma, dua ve itaat) ihmal etmemek;
3. Her günahtan tövbe edip Rab’be dönmek; ve
4. Mesih örneğindeki bir kutsallık ve hizmet yaşamını amaç edinmek.

6. İmanda İlerleme

LÜTUF ‘merdiveni’: Rom.5:2; “İçinde bulunduğumuz lütuf...”

Rom.6:22;

1Ko.15:20;

Çıkış 3:2-3;

Gal.2:20; “Mesih bende...”

Ef.5:18-21;

2Ti.2:1; “İttifla güçlen...”

1Pe.2:2; “beslenip ...”

1Se.5:17-24; “Durmadan dua edin.”

Gal.5:17;

1Yu.1:9;

“Gemi demiri”, KURTULUŞUN GÜVENCESİ: İbr.6:17-20;

.....

Rom.8:33-34;

.....

1Yu.2:19; Yah.19;

‘GÜN AHSIZ’ YAŞAM: 1Yu.2:1-2; 1.5-10;

.....

.....

Mez.51:10-12 / Ef.4:30; 1Se.5:19;

.....

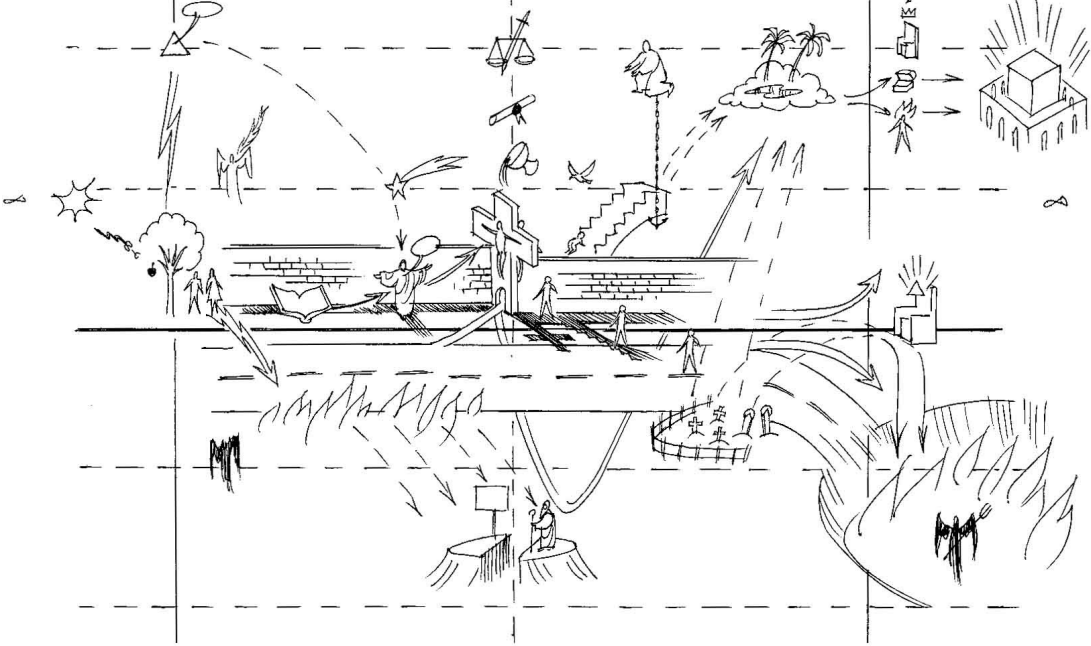
1Yu.2:27; “O’ndan aldığımız Ruh sizde kalır ...” ile 1Yu.3:9;

.....

7. Son Yargı ve İmanlının Yargılanması

Nihayet kurtuluş tasarısının hedefine ulaştık. İnsan, Tanrı ile sonsuz bir mutluluk paylaşması için yaratıldı. O, “*insanların yüreğine sonsuzluk koydu*” (Vaiz 3:11).

Çizimin sağında dünya ile ahireti ayıran çizginin önündeyiz.

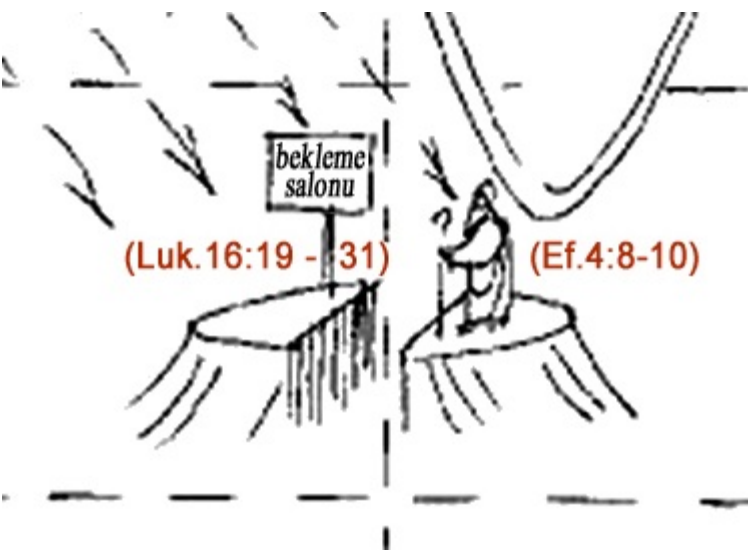

Tepede ‘göksel vaha’, sağında küp şeklindeki göksel Yeruşalim (cennet), önünde Mesih’in Yargı Kürsüsü; ortada Büyük Beyaz Taht; altta bir mezarlık; en altta da ateş gölü (cehennem) görülür.

Peki öldükten sonra insanlara neler oluyor?

A. ESKİ ANTLAŞMA DÖNEMİNDE

ÖLENLERİN DURUMU

Luka 16:19-31'de
“Dilenci ile Zengin
Adam”
benzetmesinde,
Mesih çarmıhta
kefareti
sağlamadan önce
tüm ölenlerin
gittikleri “Ölüler
Diyarı” anlatılıyor.
Ölüler diyarında iki
bölüm vardı:

İmanda yaşamadıkları için son yargı gününü ıstırap içinde bekleyenler, bir de imanda yaşadıklarından İbrahim Peygamberin yanında Mesih'in kurtuluşunu bekleyenler. Oraya mecazen 'bekleme salonu' diyelim.

İbraniler 9:27'yegöre “*Bir kez ölmek, sonra da yargılanmak insanların kaderi*”dir. Buna göre öldükten sonra ne bu dünyaya dönebiliriz ne de sonsuz konumumuzu değiştirebiliriz: “... aramıza öyle bir uçurum kondu ki, ne buradan size gelmek isteyenler gelebilir, ne de oradan kimse bize gelebilir”(Luka16:26).

Kutsal Kitap'a göre cennet ile cehennem arasında 'Araf' yok; bir süre cehennemde günahlarımızın cezasını çektikten sonra cennete geçmek gibi bir durum da yoktur! Ebediyette Tanrı'yla beraber olup olmama kararı bu dünyadayken verilir.

Mesih günahların bedelini ödemedi önce kimse direkt cennete gidemezdi. Herkes Kurtuluş Tasarısı'nın gerçekleşmesini bekliyordu: Tanrı, “*geçmiş dönemlerin bilgisizliğini görmezlikten geldi*”(Elçilerin İşleri 17:30), “*sabredip daha önce işlenmiş günahları cezasız bıraktı*”(Romalıları 3:25-26).

“Ama şimdi her yerde herkesin tövbe etmesini buyuruyor. Çünkü dünyayı, atadığı Kişi aracılığıyla adaletle yargılayacağı günü saptamıştır. Bu Kişi'yi ölümden diriltmekle bunun güvencesini herkese vermiştir.”(Elç.17:30-31)

(Rom.1) Kefaret gerçekleşince ne oldu?
2Ko. Mesih gidip ölümler diyarında tutsak bekleyen ruhlara müjdesini verdi (1. Petrus 3:18-20; 4:6).

Efesliler 4:8-10, Mesih'in “dünyanın aşağı kısımlarına” inip bekleyenleri “yükseğe” taşıdığını söyler. Çizimde çarmıhın dibinden ölümler diyarına inip oradan da ‘göksel vaha’ya yükselen ok bunu anlatıyor. Buna göre İbrahim Peygamberle beraber bekleyenler cennete kavuştular. Bundan böyle

(Flp.1:23;
2Ko.5:6,8)

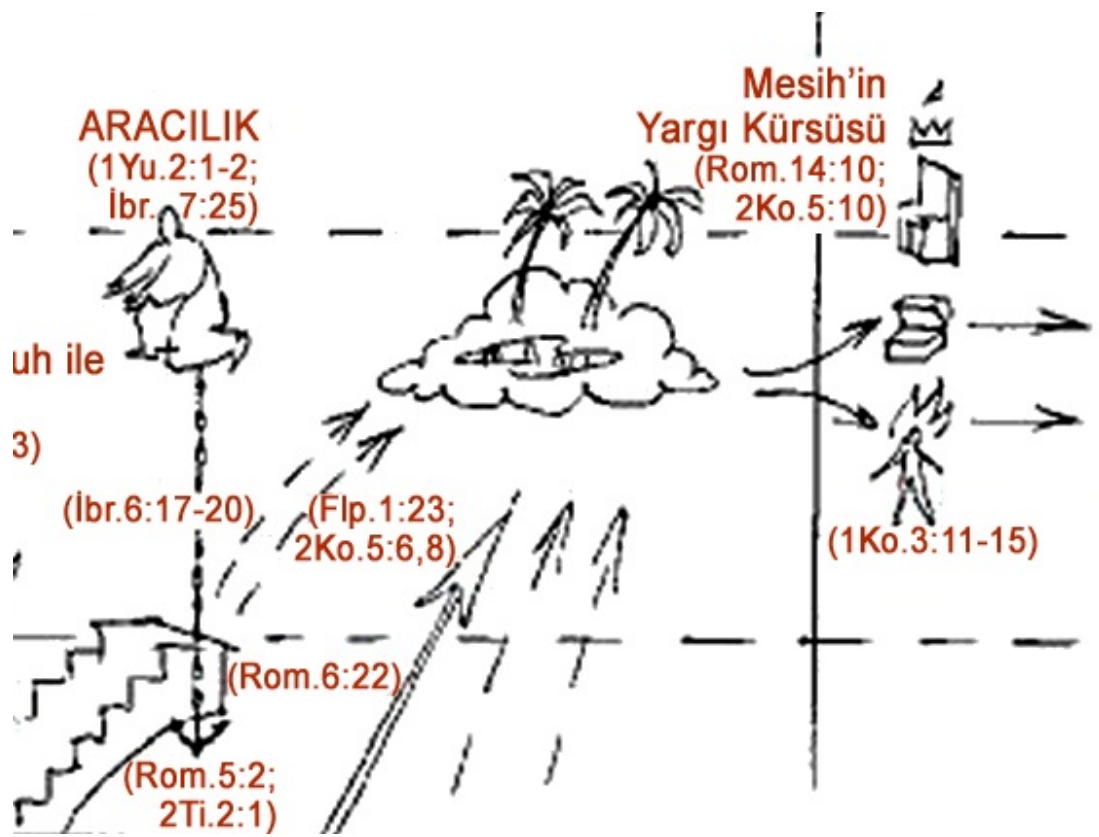
m.6:22)

Ölümler Diyarı’nda yalnız imanını ret edenler, Son Yargı Günü’nü beklemektedirler.

B. YENİ ANTLAŞMA DÖNEMİNDE

ÖLENLERİN DURUMU

Mesihimancılığının özlemi: “Dünyadan ayrılıp Mesih’le birlikte” olabilmektir (Filipililer 1:23). İmanda ölen, Mesih’in yanına gider! Bu yüzden ‘lütuf merdiveni’nin sonunda direkt ‘göksel vaha’ya giden oklar görebiliriz: “... bu bedende yaşadıkça Rab'den uzaktayız.(...) Bedenden uzakta, Rab'bin yanında olmayı yeğleriz”(2. Korintliler 5:6, 8). Bizi bekleyen “yücelik

umudu" budur (Rom.5:2). Ama bu henüz bedensel diriliş değildir. Önce Son Yargı Günü gelmesi gerekir:

"Ve onlar mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak, kötülük yapmış olanlar yargılanmak üzere dirilecekler." (**Yuhanna 5:29**)

Ayete göre yalnız kötülük yapmış olanlar yargılanacaktır. İyilik yapmış olanlar doğrudan sonsuz yaşama kavuşurlar. Peki yaşama kavuşmak için Tanrı'nın şart koştuğu iyilik nedir? *"Tanrı'nın istediği işleri yapmak için ne yapmalıyız?" İsa, "Tanrı'nın işi O'nun gönderdiği kişiye iman etmenizdir" diye yanıt verdi* (Yu.6:28-29). Duasında da: *"Sonsuz yaşam, tek gerçek Tanrı olan seni ve gönderdiğin İsa Mesih'i tanımalarıdır"* dedi (Yu.17:3).

C. İLAHI YARGININ ÜÇ KÜRSÜSÜ

Mutlak derecede adil Tanrı, “Suçlunun suçunu asla yanına koymaz” (Nahum 1:3). Günahın cezası sonsuz ölümdür (Rom.6: 23a). “Tanrı'nın armağanı ise Rabbimiz Mesih İsa'da sonsuz yaşamdır” (:23b). Suçlu suçsuz sayılamaz; sonsuz yaşam ise bir armağandır. Tanrı suçluyu cezalandırdıktan sonra ona sonsuz yaşam verir! Tövbe ve imanla çarmıhın kefaretime bağlanan suçlu Mesih'in ölümünde cezalandırılmış oldu (**Romalılar 8:3**), aynı anda da Mesih'in dirilişiyle bağışlanmıştır (o anda aklanır):

“İsa suçlarımız için ölüme teslim edildi ve aklanmamız için diriltildi.”

24;
18)

(Gal (Rom.4:25; ve 5:10)

(Tit.:

Buna göre “kurtuluş” davasında tövbe kar kişi çarmıhta, iman ret eden kişi ise “sonsuz yıkım” davası için “Büyük Beyaz Taht” önünde yargılanır (Va. 20:10-15; 2Se. 1: 9). Ama imanlı için başka bir dava ve kürsü daha var: “ödül” davası ve davanın görüldüğü Mesih'in yargı kürsüsü (**Rom. 14:10; 2Ko. 5:10**).

Kürsü Dava konusu Yargı kıstası

- 1) Çarmıh Kurtuluş İman cevabı
- 2) Büyük Beyaz Taht . . Yıkım İyi veya kötü işler
- 3) Mesih'in Kürsüsü . . Ödül Yeryüzündeki hizmet

Yuhanna 3:18 a'da ve 5:24'te bu yüzden, “O'na iman eden yargılanmaz” ve “Size doğrusunu söyleyeyim, sözümü işitip beni gönderene iman edenin sonsuz yaşamı vardır. Böyle biri

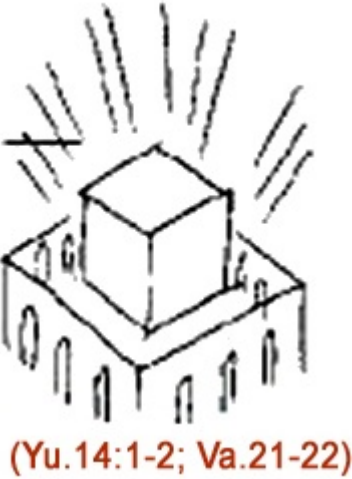
yargılanmaz, ölümden yaşama geçmiştir” der. Çünkü iman eden çarmıhta çoktan yargılanmıştır!

Aynı doğrultuda Yuhanna 3:18 b’de, “iman etmeyen ise zaten yargılanmıştır. Çünkü Tanrı'nın biricik Oğlu'nun adına iman etmemiştir”der.

Vahiy bölümü, Büyük Beyaz Taht yargısını tarif ederken, “Yaşam kitabı denen başka bir kitap daha açıldı” ve hayattayken imanı ret edenler, “kitaplarda yazılanlara bakılarak yaptıklarına göre yargılandı”der. Bunun sonucunda, “Adı yaşam kitabına yazılmamış olanlar ateş gölüne atıldı”(Va.20:12, 15).

1. Korintliler 3:11-15, yüreğinde N temeli bulunan imanlının (ayet 11) neye göre yargılanacağını gösterir: Yaptığımız işler “yargı günü... ateşle açığa vurulacak”yani, “niteliği sinanacak”(a.13). İmanlı, kendini ruhsal hizmete verdiyse (“temel üzerine ...altın, gümüş ya da değerli taşlarla” inşa ettiyse; a.12) ödüllendirilecek (a.14; çizimdeki sandık); yok eğer, her ne sebeptense hizmete değil de kendine dönük bir yaşam sürdürdüyse (“tahta, ot ya da kamışla” inşa ettiyse; a.12), “zarar edecek. Kendisi kurtulacak, ama ateşten geçmiş gibi olacaktır”(a.15; çizimde başı

yanan adam).

D. SONSUZ YAŞAM

Yuhanna 14:1-2'de Mesih İsa, "*Babamın evinde kalacak çok yer var. Öyle olmasa size söylerdim. Çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum*" der. Cennette Göksel Baba ile paylaşacağımız sonsuz yaşamın özellikleri İncil'in son kitabı **Vahiy 21 ve 22.** bölümlerinde şu şekilde açıklanır:

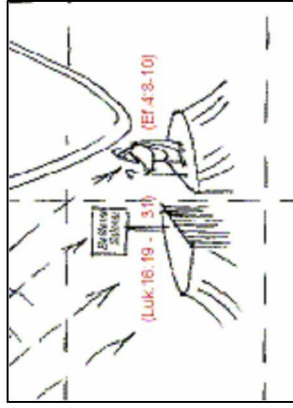
- **GÖKSEL GELİN (21:1-8):** Kurtulanlar, Yaradan'la tükenmeyen bir ilahi sevgi ilişkisini yaşayacaklar...
- **GÖKSEL KENT (21:9-27):** Yeni konut (cennet), herkesi ağırlayan muazzam bir düzen ve görkemde olacaktır...
- **GÖKSEL BAHÇE (22:1-5):** Aden'de yitirilen her bereketin daha iyisine, sürekli tazelenen bir yaşama kavuşacağız!

Tasarının bu son aşamasında söylenecek tek bir şey var:

"Her şeyin kaynağı O'dur; her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için var oldu. O'na sonsuza dek yücelik olsun! Amin."
(Romalılar 11:36)

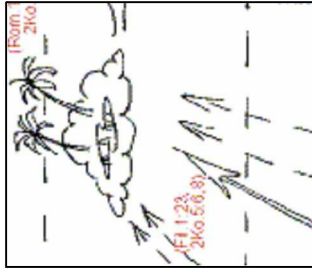
7. Son Yargı ve İmanın Yargılanması

ESKİ ANTLAŞMA DÖNEMİNDE ÖLENLERİN DURUMU:

Luk.16:19-31;

Rom.3 :25-26; Elç.17:30-31;

Ef.4:8-10;

1Pe.3:18-20; 4:6;

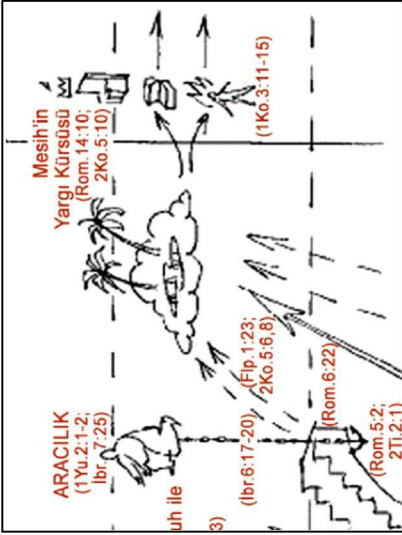
YENİ ANTLAŞMA DÖNEMİNDE ÖLEMLERİN DURUMU:

Fil.1:23;

2Ko.5:6,8;

İbr.9:27;

Yu.5:29;

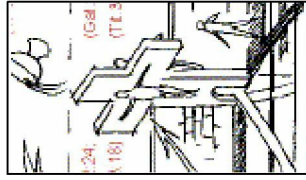

İLÂHİ YARGININ ÜÇ KÜRSÜSÜ:

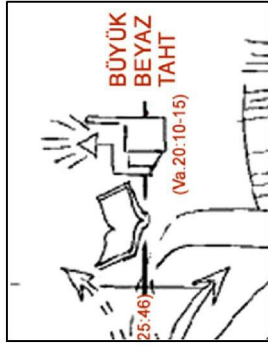
1) Çarmıh: Rom.8:3;

Yu.3:18; 5:24;

2) Mesih'in Yargı Kürsüsü: Rom.14:10; 2Ko.5:10;

1Ko.3:11-15; Luk.12:47-48;

3) Büyük Beyaz Taht: Vah.20:10-15;

Mat.25:41, 46;

2Se.1:9;

ÜÇ YARGI ÖLÇÜSÜ:

1) İşlere göre (Va.20:12,15; Ef2:9):

2) İman cevabına göre (Ef2:8; 1Pe.1:5):

3) Hizmette göre (2Ti.4:7-8; 1Ko.4:5):

SONSUZ HAYAT:

Yu.14:1-2;

.....

Va.21 – 22; Göksel Gelin (yenilenen ilişki);

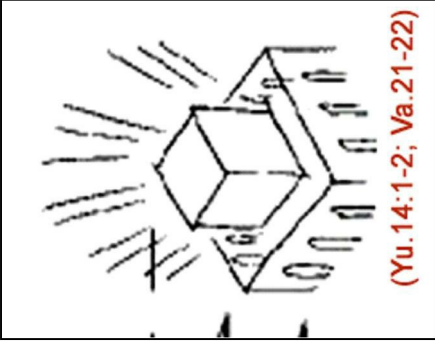
.....

Göksel Kent (yenilenen düzen);

.....

Göksel Bahçe (yenilenen yaşam);

.....

TEST:

- 1) Kutsal Kitap'a bakmadan 1.Yuhanna 5:12'yı yazınız:
 - 2) Çocukların günahkar olarak dünyaya geldikleri ne demek?
 - 3) Neden Tanrı'nın gazabı insanların üzerinde kalır? (Yu.3:36)
 - 4) Eski Antlaşma'da kefareti nasıl yapıldı?
Mesih'in kefareti bizlere ne sağladı?
 - 5) Yaşama götüren gerçek tövbeyi tanımlayınız:
 - 6) "Yeniden doğmak" ne demek? Konu Yuhanna'nın hangi bölümünde geçmektedir?
 - 7) Şimdi ölecek olsaydınız nereye giderdiniz? İmanlı insanlar hangi kıstas ile yargılanacaktır?
-

Bu Kitap beğendiniz mi?

Daha fazla ücretsiz e-Kitaplar [Hristiyan Kitaplar.com](http://Hristiyan_Kitaplar.com)'dan [indirebilirsiniz](#).

yazar olarak beğendiniz mi? [Yazarın tüm kitaplar şuradan indirebilirsiniz](#).

[Türkiye'de Kilise Adresleri](#)